

Domžale, 15. januarja 1968

Občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Osebno delo z zasebnimi sredstvi za delo

Na sedanji stopnji družbenega samoupravljanja in uresničevanja načela »razgrajevanja po delu« kot glavne poti za izgradnjo doslednih socialističnih družbenih odnosov postavljata ti dve načeli v posebno luč mesto in vlogo osebnega dela v našem samoupravnem sistemu.

Mnoga vprašanja o zasebnem delu niso popolne osvetljena ne s teoretične in ne s praktične strani. Podanih je le nekaj stališč v programu ZKJ in v ustavi SFRJ. Toda očitno je, da je treba spričo naglih in dinamičnih sprememb — posebej pogojenih z gospodarsko in družbeno reformo — širše in bolj vsestransko proučiti mesto osebnega dela z zasebnimi sredstvi v naši družbi.

Zato je republiška konferenca SZDL na svoji seji dne 21. decembra razpravljala o teh problemih. Na osnovi tez, ki jih je objavilo predsedstvo zvezne konference SZDLJ, uvodnega referata in razprave na konferenci, so bili sprejeti naslednji sklepi:

I.

Uspešno uresničevanje nalog družbene in gospodarske reforme povzroča, zahteva in spodbuja nenehno noye inicijative vseh družbenih sil za polno izkorisčanje vseh razpoložljivih gospodarskih možnosti in rezerv. Zato je skupnost zainteresirana, da se poleg naprav in ukrepov za boljše rezultate v družbenem sektorju gospodarstva angažirajo in okrepijo tudi vse možnosti osebnega dela na zasebnih sredstvih za delo. Razne oblike zasebne dejavnosti je potrebno še hitreje razvijati kot dopolnilno delo za dopolnjevanje standarda delovnih ljudi in čedalje večjih potreb industrije ter preprečiti vse, kar bi ta razvoj dūšilo.

Tudi občinska konferenca SZDL Domžale poziva vse, ki so zainteresirani za to problematiko, da se vključijo v razpravo. Kaiti predsedstvo SZDL S'ovenje bo na podlagi gradiva republiške konference in zbranih materialov s posvetov. občinskih konferenc, konferenc krajevnih organizacij in sekcij sprejelo določne in opredelitev glede zasebne dejavnosti, pripravilo predloge za donošitev tez in za spremembo predpisov ter dostavilo te predloge republiški in zvezni konferenci SZDL, ki bo sta o njih razpravljali.

II.

Republiška konferenca SZDL meni, da mora vse organizirane razprave in predloge o osebnem delu na zasebnih sredstvih za delo prevevati skrb, da se tudi nadaljnji razvoj zasebnih dejavnosti uspešno vključuje v skupne napore za uveljavljanje socialističnih načel pri graditvi skupnosti.

Osebno delo na zasebnih sredstvih za delo je sestavni del družbenega delovnega procesa, v katerem naj delovni ljudje, ki se ukvarjajo s tem delom, žive od sadov svojega dela in naj izpolnjujejo enake obveznosti kakor delavci, ki delajo s proizvajalnimi sredstvi v družbeni lastnini.

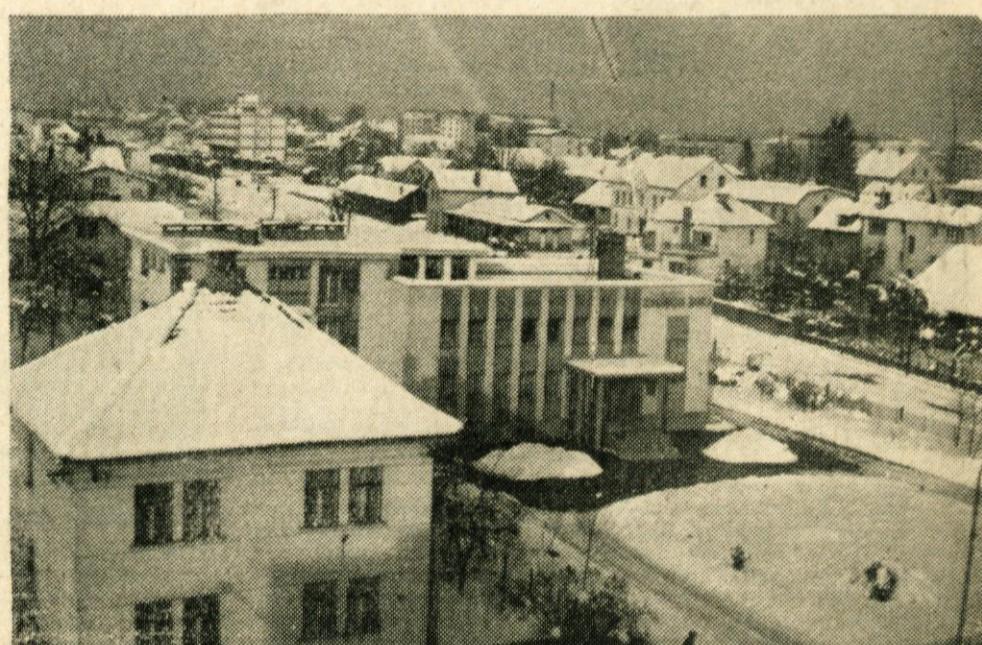
Odnos do osebnega dela na zasebnih ali družbenih sredstvih za delo v obrtnih storitvenih in drugih dejavnostih mora glede predpisov, obremenitev z družbenimi dajatvami, v kreditnih in drugih razmerjih takšen, da omogoča njegov skladen razvoj in da ni nobena od navedenih oblik z administrativnimi ukrepi v svojem razvoju v zapostavljenem položaju. Udeležba na dodonku v skladu z vloženim delom, samoupravljanje in zaščita na delu so tista načela, ki morajo biti zagotovljena vsakemu delovnemu človeku, tudi tistemu, ki se vključuje v dopolnilno delo pri zasebnem lastniku sredstev za delo.

Republiška konferenca meni, da je treba v okviru strokovnih in znanstvenih analiz o stanju in razvoju gospodarstva in družbene skupnosti sploh posvetiti dosti naprov problemom zasebne dejavnosti tako glede njenega položaja in nadaljnega razvoja samoorganiziranja in povezovanja z družbeno dejavnostjo, ter glede osebne pobude in samoupravnih oblik ob vključevanju dopolnilnega dela. Ukrepi, ki bodo na tem področju potrebni, morajo temeljiti na

Razmišljanja ob določenih dejstvih

Ni se samo enkrat v naši bližnji preteklosti zgodilo, da se je proslav, ki jih v spomin na razne pomembne dogodke in v čast različnih praznikov vsakoletno prirede naše kulturno-prosvetne organizacije, udeleži le malo poslušalcev oz. gledalcev. Ob takem odnosu naših ljudi do teh prireditev se postavlja kar sama od sebe vprašanja, pri katerih bi se veljalo ustaviti malo dlje. Omenjena indifferentnost ni tako nepogost in ne tako izjemen primer, zatorej bi ji bilo vsekakor potrebno najti vzroke.

Če že ni glavni, pa je prav gotovo eden izmed odločajočih činiteljev tista neprizadetost, ki temelji na vse bolj razširjeni — prostovoljne, neplačane družbene dejavnosti ugonabljajoči — komodnosti. Ta komodnost, pojavljajoča se v naši današnjici v vse večji meri, je prav gotovo eden izmed bistvenih vzrokov, ne samo za propad ali nazadovanje vseh nekomercialnih oz. neplačanih dejavnosti (torej tistih, pri katerih se še ne da okoriščati na tak ali drugačen način)

Domžale iz nove perspektive (s strehe novega trgovsko stanovanjskega bloka)

izsledkih strokovnih in znanstvenih ustanov.

Zakonodaja, ki naj podrobneje ureja razmerja na področju zasebnih dejavnosti, se ne poslužuje ustavnih načel in možnosti, ki omogočajo skladnost njenega delovanja v okvirih in v povezavi s procesom družbenega proizvodnje. Zato jo je treba ustrezno dopolnjevati.

Predpise, ki te odnose urejajo, je treba čimprej uskladiti tudi s stvarnimi potrebbimi našega razvoja, tako, da se bodo lahko zasebne dejavnosti najaktivneje vključile v boj za izpopolnjevanje reformnih in s tem razvojnih način skupnosti, da bodo vsestransko družbeno kotrolo, s čimer bodo onemogočeni kakršnikoli pojavi neupravičenih ali špekulativnih obogatitev na račun skupnosti ali potrošnika.

Zakonodaja na področju zasebnih dejavnosti mora biti republiška, dopolnjena z občinskim predpisom in avtonomnimi akti delovnih organizacij s tega področja, ker sicer ne bi bilo mogoče dovolj upoštevati razlik v razvoju, ki jih predvsem povzročajo raven proizvodnje, razvitost trga, stanje splošnega standarda in podobno.

Ker se zasebne dejavnosti različno vključujejo v družbeni proces dela glede na območje, na katerem se razvijajo in glede na panoga, v kateri so prisotne, je sicer potrebno povsod uveljavljati enotna načela glede dela, združevanja dela, glede vključevanja teh dejavnosti v dolgoročni program razvoja, v kreditni sistem, v bančni mehanizem in podobno, toda neogibno je tudi upoštevati tiste posebnosti, ki jih vsako področje zahteva zaradi različnega načina vključevanja te dejavnosti v skupni proces dela.

Republiška konferenca SZDL meni, da je pogodbeni odnos med nosilcem zasebne dejavnosti in dopolnilno delovno silo v se-

danji fazi našega razvoja tista oblika, ki jo je potrebno prilagoditi v delovnem procesu nastalim okoliščinam in s tem zagotoviti, da se tudi na področju zasebnih dejavnosti uveljavljajo načela, ki pomenijo vse bolj intenzivno zaščito dela na tem področju, pravilna delitev razmerja in vključevanje tega dela v enoten družbeni proces dela.

III.

Republiška konferenca SZDL meni, da je ne glede na potek razprav neogibno takoj storiti tiste ukrepe, s katerimi se bodo odgovorni upravni organi, predvsem v občinskih skupščinah, usposobili, da bodo zmožni izvajati jasno in načelom pravčnosti ustrezno davčno politiko na področjih, kjer se uveljavlja zasebna iniciativa.

Prav tako je treba s temi ukrepi povsem jasno opredeliti metode za ugotavljanje davčnih osnov in višino dajatev, ki naj jih te dejavnosti vlagajo za skupne družbene potrebe.

Najostreje je treba v zasebnih dejavnostih preganjati vsako izkoriščanje tujega dela, špekulacije in druge oblike neupravičene bogatitve na račun potrošnika.

Posebno skrpy je treba posvetiti v okvirih bančnega mehanizma mobilizaciji sredstev zasebnih dejavnosti, združevanju teh sredstev in njihovem vlaganju v razvoj raznih storitvenih, obrtnih in pogodbenih dejavnosti. Z razvojem osebnega dela na zasebnih sredstvih za delo bo možno reševati tudi probleme zaposlovanja mladih strokovnih moči.

Občinska konferenca SZDL Domžale bo o tej problematiki zavzela svoje stališče, ki bo objavljeno v eni naslednjih številk »Občinskega poročevalca«.

Milan Deisinger

Na vrata reforme trkata modernizacija in integracija

Iz poročila na letni konference ZK

To poročilo vas seznanja s stanjem, ki smo ga v pričazdevanjih za cilje gospodarske reforme dosegli v naši občini.

Sami vidite, da vsebuje dokajnske ševelo dobrih, a tudi nemalo število nezadovoljivo rešenih elementov in pokazovalcev.

Glede perspektivnega ocenjevanja naših sposobnosti za sodelovanje in uspešno vključevanje v načadnji dve fazi gospodarske in družbene reforme razpolagamo potemtakem z elementi, ki nas na eni strani hrabre, na drugi pa tudi nekoliko plaše.

S tega vidika je nujno potrebno, da se seznamimo s prvimi, predvsem pa seveda z drugimi, da se pogovorimo o vseh bistveno nujnih spremembah, ki naj bi omogočile naš domači, uspešni prehod v tisti dve obdobji gospodarske in družbene reforme, ki že dobivata bolj ali manj jasno mesto v naši reformni dejavnosti.

REFORMNI POSKUSI V LETU 1961 IN EKSTENZIVNOST

Pred meseci nas je dnevni in periodični tisk zelo obširno seznanjal s komentarji, ki so opozarjali na neuspeh reforme iz leta 1961.

Vemo, da so ta reformna pričazdevanja slonela tudi na denarni reformi, ki naj bi kot neke vrste »čarobna palica« rešila vsa nasprotja tedanjega ekstenzivnega gospodarstva. Tedanji reformi smo se odpovedali v glavnem zaradi odpora gospodarstva, ki je nadaljujoč desetletje in pol utrjeno ekstenzivno politiko, zašlo v resne težave.

DELOVNI LJUDJE SO ZA REFORMO

Danes, ko smo na vrhu prve tretjine naše nove gospodarske, sedaj že tudi družbene reforme, ki sloni na dokaj kompleksnejših in vsestranskih ekonomskih zakonitostih, so se pojavile podobne tendence o opuščanju reformne poti. In vendar je več kot jasno, da je velika večina

naših delovnih ljudi silovito odbila te tendence in se dosledno zavzela za nadaljevanje te poti, ki je danes edino možna, da postavi naše gospodarstvo v vrsto ostalih razvitetih dežel. Pojav te nove kvalitete, imenu-

jem jo zahtevo delovnih ljudi, da vztrajajo v ciljih reformnih sprememb, kažejo, da se je ob sami reformi, vzporedno z vsemi nastalimi težavami pa tudi doseženimi uspehi, spremenjala predvsem naša družbena zavest.

Na domžalskem tovornem kolodvoru je iz leta v leto večji promet, tako da so skoro vedno polno zasedeni vsi stranski tiri. Kljub temu pa je vedno več govora o ukinitvi te lokalne proge, ker da je nerentabilna

in je ne nazadnje tako tudi eden izmed vzrokov za (ne)obisk različnih, s trudem in težavo naštudiranih proslav in akademij.

Drugi razlog, tudi ne manj pomemben, je (družbeno nehoteno in vsekakor nezaželeno) izločanje skoraj vsakršnih pomembnih tradicij iz naše vednosti. To dejstvo, kljub naporom družbe, da bi do tega ne prišlo, lahko ugotavljamo v vse večji meri. Ugotavljamo lahko tudi, da te vrednosti v spoznavnem in spominskem svetu naših občanov zamenjujejo druga, osnovna izhodišča, vsekakor manj primerna ter tradicijam in spominskim vrednotam — neadekvatna.

Tretji razlog za tako ravnanje pa je (ne recite mi, da me prevzema nestrost!) narodnostna mlačnost, tista, v udobnosti in lagodju sedanosti čedalje bolj amorfna narodnostna zavest.

Prav res je škoda in kaj slabo spričevalo naših narodnjaških in državljanških kvalitet, da nam morejo in morajo šele hude življenske in družbene preizkušnje vleti nekolikanj narodnostne zavesti »da se svojih korenin zavemo«.

Zdi se mi, da je to tisto hudo in da je to tista rana, ki bi jo bilo treba čimprej ozdraviti. Vsi navedeni razlogi me krepijo v prepričanju (vse bolj in bolj), da je vsaka želja o drugačnem ravnjanju — kot je današnje, še vedno samo želja in bo še dolgo samo — iluzija.

Ni, da bi o takem spoznanju, ki je rezultanta premisleka ob praznih dvoranah, kogarkoli obsojali. Hotel sem samo, da bi spoznali, kaj nam kljub vsemu (priznati si bomo morali, da je tega le precej), SPET in ŠE manjka v naši družbeni zavesti in ravnjanju.

M. Brojan

PREMIKI V DRUZBENI ZAVESTI PROIZVAJALCEV SO PRVI GARANT USPESNOSTI REFORME

In nedvomno je prav ta kvaliteta, ki je s statističnimi pokazovalci ni moč meriti, kvaliteta, ki je med naprednjimi proizvajalci povzročila občutne premike v logiki in načinu mišljenja, največja vrednota, ki nam daje ogromno moralno moč in imenitno orodje, s katerim bomo uspevali tudi v premagaju naslednjih dveh obdobjih naše reforme. Ali je moč trditi, da se je to naše najpomembnejše akcijsko orožje odražalo tudi v naši občini?

Nedvomno lahko trdimo, da so se takšne spremembe dogajale v mišljenju, v zavesti in v naprednejši usmeritvi večine proizvajacev naših delovnih organizacij.

Ceprav jih ne moremo meriti, pa vendarle z zadovoljstvom ugotavljamo, da so prisotne ne samo v organizacijah ZK, pač pa, in to predvsem v samoupravnih telesih delovnih organizacij.

Delo članov ZK v tej preobrazbi je sicer pomembno, ne pa absolutno, saj se je vrsta teh pozitivnih sprememb dogajala tudi izven obsega delovanja organizacij ZK. To pa že pomeni, da postaja reforma last vseh, tako posredno kot neposredno tangiranih proizvajalcev.

Idejno-politično delo naše ZK je torej kljub vsem pomanjkljivostim v tem, da je znala ne samo zainteresirati in približati, pač pa postopoma tudi prenesti v zavest naših delovnih ljudi intencije, vzroke in nujnost procesa gospodarske in družbenne reforme, ki jo upravičeno smatramo za revolucionarno in dolgorajno preobrazbo naše družbe v povojnih letih.

Lahko torej trdim, da je ta zavestni premik naših delovnih ljudi najpomenitejši element, ki nam daje polno zaupanje in garancijo, da bomo ob polni osebni in družbeni odgovornosti sposobni stopiti v naslednji dve obdobji tega nadvse težavnega in zapletenega reformnega procesa.

NASLEDNJI CILJ NAŠE REFORME JE MODERNIZACIJA

Obdobje, v katero stopamo, moremo imenovati obdobje modernizacije našega gospodarstva. Ceprav ta pojem ni popolnoma nov, saj se je javljal že v obeh dosedanjih reformnih letih, pa je videti, da bo prav v letih, ki sledijo, imel poleg integracije najpomembnejšo vlogo v razvoju našega gospodarsva.

Upoštevajo potemtakem modernizacijo kot element oziroma stopnjo, ki jo moramo v naših reformnih procesov doseči, se moramo ustaviti pri vseh tistih pojavih, ki tudi v naši občini pospeševalno ali pa zaviralno vplivajo na doseganje omenjene cilje.

Ni moč trditi, da so vsi ti povi lastni samo naši občini. Nedvomno je namreč, da so se leta in leta zbirali in ostrili in da jih je v sedanji pravi luč pokazala še dosezna stopnja gospodarske reforme.

ZDRAVA DINAMIKA GOSPODARSKEGA RAZVOJA JE OSNOVNI POGOJ USPESNEGA NADALJEVANJA REFORME

Med prve — pozitivne, bi najprej postavil dinamiko gospodarskega razvoja.

Občutno zmanjšanje gospodarske, predvsem industrijske dinamike, je vsekakor najbolj vznemirajoč pojav, saj je več kot evidentno, da nobena družba ne more napredovati ob isti ali celo zmanjšani proizvodni aktivnosti. V naši občini smo beležili občutno zmanjšanje predvsem v preteklem letu, ko smo ugotovili komaj eno-odstoten porast naše proizvodnje, kar je v primerjavi z razvitimi dejelami, ki beležijo v pogojih kapitalistične aktivnosti celo 6 ali 7 odstotno rast, nedvomno ze slabo.

Vemo, da je to splošno naza- dovanje dinamike rasti pogojevala likvidacija tistih negativnih impulzov, ki so v pogojih eks- tenzivnih metod in inflacijskih pojavov omogočali izredno bujno predreformsko rast našega gospodarstva.

Ceprav je skoro nemogoče pričakovati, da bi se rast proizvodnje povečala in spremenila preko noči, moremo z zadovoljstvom ugotavljati, da je ta proces v domžalski občini že letos dokaj spodbudnejši, saj nam s svojimi petimi odstotki daje trdna zagotovila, da bomo v novih poreformnih pogojih dosegene stabilizacije odnosov lahko dosegali realno stopnjo 7- ali celo 8-odstotnega povečanja naše gospodarske aktivnosti in tako postavili nove temelje dinamične stabilizacije.

Drugi element, ki kaže na spodbudnost v aktivnosti našega gospodarstva, iščem v produktivnosti, ki se je večala skladno z gospodarsko rastjo, pa čeprav v letu 1966 predvsem na račun zmanjševanja zapo- sljenosti oz. povečanja fizičnega dela.

Ceprav takšen način večanja produktivnosti, ki se je že v letu 1967 bistveno menjal, ne more biti osnovno in trajno merilo, pa vendarle kaže na tisto osebno in kolektivno zavzetost vseh proizvajalcev in potrjuje že omenjene premike v zavesti delovnih ljudi.

NOVE MOŽNOSTI UTRJUJEJO ZAUPANJE V RAST GOSPODARSKE AKTIVNOSTI

Ce upoštevamo, da bomo v naslednjih letih modificirali nekatere elemente naše ekonomske politike, da bomo nekoliko bolj odprli kreditne ventile za izvoz, da bomo ob vzdrževanju sedanja stabilizacije tudi normali-

zirali odnose v delitvi in s tem odprli nekoliko širši prostor investicijskim manevrom v notranji intenzifikaciji proizvodnje, da bomo s politiko potrošniških kreditov, ki bodo vsekakor bazirali na poudarjeni tržni zakonitosti, povečali tudi popraševanje, da bomo s smotreno zaščito in racionalnejšim uvozom dali večji manevrski prostor naši domači proizvodnji, potem nam gornja dva elementa, ki so jima v reformnih pri- zadevanjih v naši občini dali prvenstveni poudarek, dajeta polno zaupanje v možnosti omejnjega povečanja gospodarske aktivnosti.

Takšna kvalitativno nova rast proizvodnje, ki ne pozna nobenih elementov inflatoričnosti in ekstenzivnosti na račun novih in neupravičenih emisij denarja, pa seveda že sama po sebi zahteva nenehno sprememjanje tehnologije in uvajanje vse modernejših postopkov v proizvodni proces; zahteva torej modernizacijo, ki jo omenjam kot naslednji veliki cilj naših reformnih prizadevanj.

NAŠO KADROVSKO STRUKTURU MORAMO SPREMENITI

Iluzorno pa je seveda misliti, da bomo ta cilj lahko dosegali s sedanjo kadrovsko strukturo. Moremo tudi trditi, da v tem pogledu nismo dosegli pomembnejših premikov in da potem takem s tega stališča vzeto, ne moremo optimistično gledati na nadaljnje procese, ki nas čaka. Nezdružno je stališče, da je naša kadrovskna struktura slabša od slovenskega poprečja in da kljub jasno izraženim in neštetokrat deklariranim tendencam še vedno v dobršem delu prevladuje prepričanje, da praksa normalno v popolnosti nadomesti ali pa celo presega znanje in sposobnosti, pridobljeno v šolah in institutih. V tem pogledu smo nedvomno na zastrelih pozicijah. Žalostno je predvsem dejstvo, da tovrstne izjeme proglašamo za pravila, pravila pa seveda za izjeme.

Proces modernizacije, ki je nujna posledica nadaljevanja naše reforme, govori namreč prav nasprotno. Tudi izkušnje razvitih dežel, kjer bi moraliski tudi tovrstne primerjave, nas prepričujejo v tej smeri. Zavedati se moramo, da se moderna delovna organizacija bolj in bolj približuje takšni skupnosti, v kateri imajo glavno besedo predvsem sposobnost, strokovnost in znanje, skupnosti, iz katere je pregnana vsaka nezačrtost in stiliznost, skupnosti, ki posluje po načrtih skrajne in dodelane racionalizacije, skupnosti, ki se vedno ravna po ekonomskih zakonitostih produktivnosti, rentabilnosti in ekonomičnosti.

Razumljivo je potemtakem, da bodo naše delovne organizacije prav temu problemu morale posvetiti kar največjo in tudi takojšnjo pozornost, kajti v po-

gojih modernizacije bo vsako napredovanje že dosežnega iluzorno, če bomo ta element še nadalje tako vneto zapostavljen in zanemarjali.

KDO SODI NA VODILNA MESTA?

Da smo si popolnoma na jas nem:

Trdim, da bo potrebno na vodilna mesta postavljati ljudi, ki imajo potrebno izobrazbo in prakso, tovariše, ki so polzdravih in ekonomsko ter teh nološko utemeljenih delovnih in poslovnih ambicij, tovariše, ki imajo izostren čut in sposobnost za urejanje odnosov med ljudmi, da ne govorim o bogatem organizacijskem znanju, ki je prav tako eden primarnih po- gojev za ta delovna mesta.

S tem, da urejamo vodilna delovna mesta, pa seveda še nismo vsega uredili, kajti takšne funkcije se nemalokrat spremene v monopol, če nímamo mlajših strokovnjakov, ki se dopolnjujejo v teku proizvodnje in samoupravnih odnosov in se tako popolnoma naravno vključujejo v široko osnovo, ki je potrebna za televicijo vodilnih ljudi.

AMORTIZACIJI JE TREBA POSVETITI VECJO POMEMBNOST

V proces modernizacije seveda ne bomo mogli odločujoče stope, če ne bomo popravili odnosa do dveh kategorij, ki jih v zadnjem obdobju dokaj načrtimo ali pa tudi nezavestno zanemarjamo.

Tu mislim najprej na amortizacijo, ki je kljub revalorizaciji osnovnih sredstev in kljub možnosti povečanja še vedno ne znamo pravilno vrednotiti.

Ceprav so tudi v razvitih delelah amortizacijske stopnje dokaj različne, pa nikjer ne zasledimo, da bi se ta stopnja v poprečju spustila na 2,9%, kot je to primer v naši občini. Pri tem seveda ne gre pozabiti, da je bila stopnja v preteklem obdobju celo občutno manjša. Ali se zavedamo, da s tem, ko vrednotimo osnovna sredstva na delovno dobo skoro 40 let, avtomatično že korakamo za procesom modernizacije? Ali so zavedamo, da zahtevajo proresi modernizacije v naprednejših delelah, da delovna doba nekaterih strojev ne preseže niti pet let?

Razumljivo je, da pozitivni zakoni in uredbe v vsem svojem delovanju še ne dopuščajo in niti ne omogočajo korenitih sprememb v smeri večanja amortizacije, nedvomno pa je, da takšen, pa čeprav omejen manevrski prostor obstaja in da ga bo treba vsaj v bodoče znati tudi pravilne vrednotiti.

NASA POLITIKA DELITVE DOHODKA JE KRATKOVIDNA IN NEPREMIŠLJENA

Modernizacije pa ne pogojuje samo enostavna reprodukcija,

ci je odsev amortizacijske sposobnosti, pač pa predvsem razširjena reprodukcija, ki je odraz akumulativnosti gospodarskih celic.

Da bi prenesli tudi pretežni del razširjene reprodukcije v domeno samih gospodarskih organizacij, so pozitivni zakoni spremenili razmerje v delitvi nacionalnega dohodka v očitno korist delovnih organizacij. V naši občini je ta delež poskočil na 66 %, kar pomeni, da je delovnim organizacijam že dano močno orožje, s katerim lahko postopoma občutno vplivajo na razširjeno reprodukcijsko in na modernizacijo svojih obratov.

Tendenca, da bi nova delitev omogočala hitrejšo rast skladov, se je po kratkovidni logiki mnogih organizacij spremenjala v svoje popolno nasprotje. Tudi v naši občini se je delež delitve med OD in skladu spremenjal v korist OD. In če je v letu 1966 ta odnos še vedno dokaj korekten in se ustavlja na razmerje 63 : 37, pa postaja v letu 1967 zelo kratkoviden in nepremišljen, saj pade na razmerje 76 : 24. Ta občuten padec akumulacijske stopnje je še bolj zaskrbljujoč, če pomislimo, da se je odnos omenjene delitve bolj ali manj poslabšal prav pri vseh ekonomskih celicah naše občine. Ali je torej to že zakonitost, ki grozi, da bo ta kategorija, ki je najpomembnejši vzvod modernizacije postala žrtev nepremišljenosti? Modernizacija zahteva obsežne in trajne investicijske tokove, ki nikakor ne morejo pritekati iz pozicij neuravnovešenega gospodarjenja, se pravi iz inflacijskih virov, ki so v našem obdobju ne samo rušilni, pač pa tudi kapitalno škodljivi. Viri teh investicijskih tokov pritekajo lahko le iz amortizacije in akumulacije, se pravi iz realno ustvarjene proizvodnje. Ni torej misliti, da bi težnjo po modernizaciji lahko dosegali z viri, ki prihajajo izven gospodarske sfere.

PRIMERJATI SE JE S TISTIMI, KI SO BOLŠI OD NAS: ČAKANJE JE SKODLJIVO

Prav tako ne nasedajmo govoricam, ki poizkušajo dosežene odnose v delitvi primerjati s pokrajinami in občinami, ki se bore s še slabšimi odnosi v tej delitvi, kajti namerni ali pa nenamerni cilj takih govoric je vedno v ustvarjanju neke samozadovoljive psihote in v škodljivem prepričanju, da se lahko malo odbočijemo in počakamo tiste, ki so za nami.

Resnica je na nasprotni strani, primerjati se je s tistimi, ki so boljši od nas, kjer je ta odnos pravilne postavljen in kjer takšnih samozadovoljivih elementov prav gotovo ni. To je edino pravilni način, ki stimulira ne samo naprednejše; v razmerah socializacije in samo-

upravnih odnosov tudi tiste, ki so za naše pojme nerazviti.

Ne bo nam tudi škodovalo, če pogledamo, kako je s temi stvarmi v drugih razvitejših deželah, kjer se enakopravno ali pa trenutno tudi ne, srečujemo s preizvodi drugih svetovnih proizvajalcev in kjer v jeku neizprosne tržne zakonitosti lahko primerjamo naše delo in naše proizvodne sposobnosti s tujimi — naprednejšimi.

NEZAPOSLENOST POD DROBNOGLEDOM

Ekonomsko vzeto je treba problem nezaposlenosti gledati v dvojni luči. Najprej je tu dejstvo, da klub povečani proizvodnosti in ustreznih rasti OD zaposlenih še vedno obstoji do kajšja notranja rezerva, ki jo tako ali drugače pokrivajo le navidenzo zaposleni. Intenziteta naše zaposlenosti je potemtakem nižja od intenzitete zaposlenosti v drugih razvitetih deželah. Isto stopnjo bomo dosegli šele, ko bodo tudi osebni dohodki naših proizvajalcev redno primerljivi z osebnimi dohodki proizvajalcev v teh deželah. To torej pomeni, da je pravi odstotek nezaposlenih v resnici za nekaj stopnjo večji od tistih, ki jih prikazujejo uradi za nezaposlene.

Ker je stopnja zaposlovanja v tem letu le 2 %, stopnja večanja produktivnosti pa 5 %, pomeni to, da se naše delovne organizacije tega pojava zavedajo in da hite zmanjševati omenjeni mnevrski prostor, ki ga označujem kot »notranje rezerve«. S tega vidika, pa tudi z vidika modernizacije potemtakem ni misliti, da bi zaposlenost korakala hitreje ali pa vsaj enako hitro kot ekonomska rast. Logika našega proizvodnega procesa bo neprestano takšna, da bo stopnja zaposlovanja pod stopnjo dinamike v proizvodnji. Reševanje tega pojava je iskatih samo v večjem tempu rasti proizvodnje in pa produktivnosti. To pa sta navsezadnjne kategorije, ki kažeta vsaj pri nas, dokaj spodbudne tokove.

Drugi vidik zaposlovanja predstavljajo terciarne dejavnosti, ki klub navidezni razvitošči še vedno niso dovolj široke, ki še vedno manjkajo tako na področju raznih storitev, na področju trgovine in zadovoljevanja potrošnika s konzumnim blagom, da ne govorim o turizmu, ki še precej nebogljenko, komaj z levim očesom, počasi, a videti je, da tudi zanesljivo poizkuša najti svoje mesto v naši občini.

Misljam, da je tudi tod iskatih in smotrnih odpirati nova delovna mesta.

Če upoštevamo, da zaposlujejo terciarne dejavnosti v razvitetih dežalah tudi 40 % vseh zaposlenih, potem smo v naši občini s svojimi 11 % še vedno zelo daleč pod tem poprečjem.

Poznano je, da se zavzemam za uvajanje kompenzacijskih del, s katerimi naj bi načrtno

in dajnorocno urejevali nezaposlenost, kar bi v naše gospodarstvo lahko vneslo pomembne in nove stabilizacijske momente tudi na tem področju. Ker pa je ta ideja komaj v začetnem stadiju svojega reševanja, je nedvomno še ne gre omenjati.

KAJ JE V REDU IN KAJ JE TREBA SPRAVITI NA PRAVI TIR?

Zavedam se, da nisem uspel nanizati in razviti vseh pogledov na to, kar nas čaka in s čimer bomo imeli opravka v procesu modernizacije. Ker pa je stojimo v gospodarski reformi, lahko preberete v poročilu, ki smo ga dostavili vsem delegatom. Prav zaradi tega teh uspehov in tudi neuspehov k smo jih dosegli, ne ponavljam.

Moj cilj je bil le v tem, da poizkusim opozoriti na tiste elemente, ki bodo za doseganje druge faze naše reforme med temeljnimi. S tega vidika sem izključil tudi vse tiste pojave, ki so danes zelo pomembni, večkrat tudi zelo boleči; izhajajo pa v končni konsekvenči iz katgorij, ki jih tu omenjam. Diskusija jih bo navrgla, osvetlila in s tem tudi dopolnila ta moj prispevek.

Naj končam!

Dosegli smo določeno stopnjo stabilizacije in normalizacije v procesu naše reforme.

Vrsta pozitivnih elementov, kot ugodna spremembra zavesti, načrt enovitosti in rast produktivnosti nas popolnoma upravičeno hrubre ob vstopu v drugo fazo naše reforme.

Druga vrsta negativnih elementov, kot slaba kadrovska struktura, zanemarjena in neuvoščana pomembnost amortizacije, padajoča stopnja akumulativnosti, delno pa tudi problemi nezaposlenosti zahtevajo, da jih spravimo na tako zadovoljivo stopnjo, da bo tudi zaradi njih izvajanje modernizacije lahko kar se da nemoteno potekalo.

ODGOVORNOST KOMUNISTOV NI PRAV NIJ MANJŠA

NOB in družbena revolucija sta postali prav zaradi ciljev, ki so bili leta in leta zapisani v srca in zavest vseh naprednih državljanov, last celotne družbe. Ker je sodeloval celoten narod in ker smo imeli v KP tako daljnovidnega, revolucionarnega in spodbudnega voditelja, smo klub nepremostljivim težavam tudi zmagali.

Tudi gospodarska in družbena reforma v okviru družbenega samoupravljanja je postala nedotujljiva last vseh delovnih ljudi. Postala je druga, sicer nekrvava, a zato tembolj kompleksna in dolgotrajna revolucija.

Tovariši komunisti!

Sposobnost, strokovnost in znanost, to so orožja, s katerimi se je treba tudi v tej revoluciji postaviti na prvo mestno.

Naša odgovornost ni prav nič manjša.

C. Matičič

Obvestilo

S spremembom temeljnega zakona o upravnih taksah, so s 1/1-1968 povečane takse za izdajo in podaljšanje potnih listin. Taksa za izdajo in podaljšanje potnega lista je zvišana od 15 na 150 novih dinarjev, taksa za izdajo vizuma za neomejeno število potovanj pa od 10 na 50 novih dinarjev. Samo potni list (knjižica) stane 25 novih dinarjev. Tako stane sedaj nov potni list z vlogo in vizumom vred 226 novih dinarjev.

Jugoslovanski državljan, ki se je s posredovanjem zavoda za zaposlovanje zaposlil v tujini ali je s posredovanjem takega zavoda že zaposlen v tujini, plača takso kot do sedaj po staroi tarifi.

S 1/1-1968 so tudi ukinjeni vizumi za tujce. Z veljavnim potnim listom (osebnim, družinskim, skupinskim, službenim ali diplomatskim) lahko tujci od 1. januarja do 1. novembra 1968 prihajajo v Jugoslavijo in ob vsakem pribodu do treh mesecev začasno tu prebivajo. Če pa nameravajo prebivati dalj kot tri mesece, so dolžni zaprositi pred iztekom tega roka za dovoljenje za bivanje pri pristojnem občinskem organu.

Pripominjam, da se ukinja samo obveznost posredovanja vizuma, drugih določil zakona o gibanju in prebivanju tujcev v Jugoslaviji pa se morajo tujci stregi držati.

Iz pisarne
Oddelka za notranje zadeve

Ob sindikalnem občnem zboru

Občni zbor je bil v dobi priprav na VI. kongres Zveze sindikatov Jugoslavije. Že od prejšnjega občnega zбора so bili načrni delovnih ljudi in članstvo sindikalnih organizacij usmerjeni v uresničevanje temeljnih zahtev gospodarske reforme. Le-ta z vso težo ekonomskih odločitev neprestano vnaša take spremembe v naše gospodarsko in družbeno življenje, ki jih doslej nismo bili vajeni. To težo v pomenu prenašanja večje odgovornosti na vse proizvajalce vsi in vedno bolj občutimo; v pogojih gospodarske in družbene reforme so delovne organizacije postale nosilec razširjene reproducije ter so s tem prevzele pomemben delež odgovornosti za lepsi in bogatejši jutrišnji dan vseh delovnih ljudi.

Sindikalna podružnica kot temelj naše organizacije postaja odgovoren forum članstva, ki na vseh nivojih zagotavlja vključevanje sindikalnih gibanj v procesu reformnega prizadevanja. Nekatere slabosti, ki so se pojavile v sindikalnem gibanju zaradi izrazito forumskega delovanja ter nasprotja, ki so se pojavila pa niso bila odstranjena, predstavljajo element, da sindikalna podružnica danes še ne predstavlja povsod močnega subjektivnega dejavnika, ki bi v delovni organizaciji bil vedno sposoben ustvarjalno delovati, konstruktivno sodelovati in tudi prevzemati nase del odgovornosti za stališča in končne rezultate dela.

Potreba po močni aktivnosti sindikata v delovni organizaciji in izven nje je utemeljena s tem, da je sindikat organizacija, ki služi združenim interesom ljudi. Večkrat pa so interesi posameznika ali določene skupine v odločnem nasprotju z interesi kolektiva.

Aktivnosti za usklajevanje in združevanje interesov je bilo v našem dosedanjem delu do neke mere premalo. To dosežemo lahko verjetno samo z aktivnejšo vlogo sindikalne podružnice, preko katere naj bi v bodoče prihajali do stališč in v kateri naj bi sprejeta stališča preverjali in tudi uresničevali.

Članstvo preko svojih organov zahteva večjo akcijsko enotnost in učinkovitost delovanja sindikata, kar pomeni, da moramo temu problemu resno prisluhniti. Predvsem se morajo spremeniti naši organizacijski prijemi, ki so v metodah in načinih delovanja šibki in kažejo, da ni vse v najboljšem redu. Naj konkretniziramo to s primerom:

Prosvetni delavci so imeli prej enotno oziroma eno sindikalno organizacijo za vse šolstvo v občini. Le-ta je bila po letu 1964 razformirana in je sleherna šola ustavnila svojo podružnico. S tem je bilo tudi razbito enoto sindikalno delo in enotna stališča prosvetnih delavcev, ki so bila kot celota močna. Ko to ugotavljamo, nam je jasno, da ne smemo ščediti z oblikami sindikalnega delovanja, ker le z najprimernejšimi oblikami lahko zagotovimo nadaljnjo krepitev zavesti sindikalnega članstva.

Osnovni pomislek, ki je bil izražen na občnem zboru, je tudi pomislek članstva o zaščitni vlogi sindikata. O tem slišimo razna mnenja, češ da ta funkcija slab, oz. da sindikati ne ščitijo dovolj posameznih delavcev in pravic delovnih ljudi v celoti. To je brez dvoma izredno pomembno vprašanje. Z razvojem samoupravnih odnosov vsekakor klasična zaščitna funkcija slab, vendar pa se istočasno krepi tako imenovana politična funkcija, ki je utemeljena v Ustavi in drugi delovni zakonodaji. Samoupravni mehanizem tudi po drugi strani omogoča članstvu dosledno izvajanje dogоворov v interni zakonodaji in se smatra, da je najboljša zaščitna vloga takšna, ki preko dejavnosti sindikata in njegove aktivnosti opravlja pomanjkljivosti in deformacije, ki nastajajo med samoupravljanjem na eni strani ter samoupravnim mehanizmom na drugi strani.

Ob tem se pravzaprav poraja nov problem, kako to vlogo v interesu članstva in v interesu družbe zagotoviti. Po sredi je »kadrovska vprašanje«. To je mogoče zagotoviti samo s sposobnimi in razgledanimi

kadri, ki so pripravljeni aktivno spoprijemati se z nelahkimi problemi današnjega časa. Pa tudi informiranost članstva naj bo tako, da bo članstvo seznanjeno s skupnimi in parcialnimi stališči in da bo ob njih lahko sprejemalo nova ustreznje stališča.

Kakršnakoli delitev pristojnosti med sindikatom in drugimi organi upravljanja bi bila nefunkcionalna in bi pomenila umetno ustvarjanje nasprotij v delovnih organizacijah, ne pa odpravljanje slabosti. Vemo, da sindikalna podružnica ne uživa nekega izjemnega statusa v podjetju, je pa močan subjektiven element, ki ga v končni fazi vedno upoštevamo. V samoupravnih aktih delovnih organizacij bi bilo potrebno precizirati tudi možnosti za delo in izobraževanje članov izvršnih odborov sindikalnih podružnic, ter se dogovoriti za enako imuniteto članov sindikalne podružnice, kot jo uživajo člani samoupravnih organov. Občni zbor meni, naj bodo člani izvršnih odborov sindikata pri možnostih za izobraževanje izenačeni s tistimi, ki jim vodstva podjetij omogočajo navzočnost na strokovnih seminarjih in drugih oblikah strokovnega izobraževanja, kajti družbenopolitično izobraževanje v našem samoupravnem sistemu ni nič manj pomembno.

Sistematična kadrovska politika je eden od temeljnih pogojev dela tudi sindikalne organizacije, čeravno ugotavljamo, da na našem področju še nismo v celoti doumeli njenega pomena. V tesni zvezi s celotnim delom sindikalnih organizacij se posebej poudarja kadrovska vprašanje in problem izpopolnitve volilnega sistema v sindikatih, da se doseže boljši izbor voljenih kadrov.

Dokončno se moramo otresti občutka, da je naša razprava manj pomembna in da se naših stališč ne upošteva dovolj. Morali si bomo izboriti mesto, ki sindikalni organizaciji v kolektivu pripada, kajti kolektivi, kot širša družbena skupnost in življenjski standard delovnega človeka, uspešno gospodarjenje in dobrí medsebojni odnosi so cilji, ki jih skušamo vsak dan v večji in kvalitetnejši meri dosegati.

Ivan Mrak

Kratkoročni program dela izvršnega odbora občinske konference SZDL

Izvršni odbor občinske konference SZDL je na zadnji seji sprejel predlog programa dela za občinsko konferenco SZDL, s čimer je podan že tudi kratkoročni program izvršnega odbora.

Izvršni odbor je izhajal iz naslednjega:

— učinkovitost Socialistične zveze je v tem, da v raznih oblikah delovanja načenja konkretna in aktualna vprašanja ter da išče odgovore, kako in v kateri smeri je potrebno razvijati akcijo za reševanje teh vprašanj;

— praktično je nemogoče, da bi konferenca Socialistične zveze ter njen izvršni odbor sama zase, brez naslonitve na pobude političnih organizacij in občanov, razpravljala in zavzemala stališča.

Na podlagi tega je izvršni odbor sklenil, da se formirajo sekcijske, ki bodo organizirale občane v razprave po posameznih specializiranih področjih S

takim načinom organiziranja dela bo doseženo naslednje:

— izvršen bo sklep konference o posameznih konkretnih zadolžtvah po področjih dela,

— specializacija razprav bo imela za posledico večjo strokovnost stališč in s tem večjo avtoriteto,

— v delo sekcij bo vključenih veliko večje število občanov, ki problem pozna,

— in kot najpomembnejše, Socialistična zveza bo s tem resnično postala tribuna občanov in ustvarjalec pogojev za demokratično reševanje družbenih protislovij, tam in takrat, ko se bodo le-ta pojavljala.

Zato izvršni odbor predlaga, da se formirajo naslednje sekcijske:

1. Sekcija za mednarodne odnose.

2. Sekcija za družbeno-ekonomsko vprašanja kmetijstva in vasi.

3. Sekcija za razvoj družbe-

nih odnosov na področju vzgoje in izobraževanja.

4. Sekcija za razvoj samouprave.

5. Sekcija za vprašanja zaposlovanja.

6. Sekcija za pozivitev društvenih dejavnosti.

7. Sekcija za razčlenjevanje odnosov med skupščino občine in krajevno skupnostjo.

8. Sekcija za organizacijsko politične skupine.

Nalog Izvršnega odbora in volilne komisije je, da v najkrajšem času predlaga sekretariate sekcijske, ki bodo nadaljevali izvajanje naslednjega programa:

1. V sekcijski za mednarodne odnose

Ta sekcijska naj bi po predlogu programa organizirala informativna predavanja in razgovore o:

— krizi na Bližnjem vzhodu, vključno Ciper,

— vključevanje Jugoslavije in posebej Slovenije v aktualne

evropske družbene in politične procese.

— družbeno-politični premiki v sosednjih deželah in medsebojnih odnosih med njimi,

— Jugoslavija in svetovna konferenca o trgovini in razvoju,

— možnosti za sodelovanje občanov pri formirjanju zunanjih politike.

— aktualna mednarodna dogajanja, informiranost občanov in razčlenjevanje idejno političnih nejasnosti o mednarodni situaciji.

2. V sekcijski za vprašanja kmetijstva in vasi

Ta sekcijska naj bi z vsemi zainteresiranimi pripravila konkretno razgovore o:

— položaju zasebnega kmetijskega proizvajalca v reformnih pogojih,

— položaju zasebnega kmetijskega proizvajalca nasproti družbenemu sektorju v obrti,

— oblikah dela in doseženih uspehih ter pomanjkljivostih v kooperacijskih očnorih,

— socialnozdravstvenih vprašanj zasebnega kmeta,

— vlogi skupščine občine in ostalih družbenih faktorjev pri kreiranju kmetijske politike v občini,

— vlogi skupščine občine in krajevne skupnosti pri oblikovanju kulturne politike na vasi,

— vlogi skupščine občine in krajevne skupnosti pri razvijanju kmečkega turizma

— vlogi družbeno-političnih organizacij pri razčiščevanju družbeno-ekonomske problematike kmetijstva in vasi ter razčiščevanju idejno političnih gledanj na to področje.

3. V sekciiji za razvoj družbenih odnosov na področju vzgoje in izobraževanja

Ta sekciija naj bi z vsemi zainteresiranimi pripravila razgovore o:

— problemih razvoja, dela in odnosov družbe — izobraževalna skupnost.

— delovna organizacija — prosvetni delavec,

— problemih izobraževalne skupnosti kot organa družbene samouprave,

— izobraževalnih institucijah kot samoupravnih organizacijah

— problemih družbeno-ekonomskega položaja prosvetnega delavca, kot ustvarjalne osebnosti,

— problematiki merit in kriterijev za delitev dohodka in osebnega dohodka.

4. V sekciiji za razvoj samouprave

Ta sekciija naj bi pripravila z vsemi zainteresiranimi konkretno razgovore.

Zaradi širine nalog in svojega namena bi morala sekciija budno spremljati razvoj samouprave na:

— področju samouprave v zdravstvu,

— področju samoupravljanja v stanovanjskem gospodarstvu,

— področju socialne varstva in socialne politike,

— področju komunalnega gospodarstva in zemljiške politike,

— področju samouprave v gospodarstvu itd.

Posebna naloga sekciije je, da sodeluje z ustreznimi komisijami pri drugih družbeno-političnih organizacijah, posebno z občinskim sindikalnim svetom.

5. V sekciiji za vprašanja zaposlovanja

Ta sekciija naj bi glede na to, da se v zadnjem času in v vedno ostrejši oblikah kažejo problemi zaposlovanja, sama izdelala program.

To predлага izvršni odbor zaradi tega, ker je tak program brez predhodnih temeljitetih analiz težko postaviti.

Sekretariat sekciije ima naloženo, da se poveže z vsemi faktorji, ki v tej smeri delujejo, napravi material (analize) ter na podlagi le-teh organizira svojo dejavnost.

6. V sekciiji za pozivitev družbenih dejavnosti

Ta sekciija naj bi v svojem programu razpravljala o naslednjem:

— proučila naj bi položaj družbenih dejavnikov glede na njihove odnose z družbeno skupnostjo (predvsem materialne in kadrovskе),

— ocenila naj bi dosedanje delo družbenih dejavnikov v občini (ZKPO, Zveze za telesno kulturo, telovadnih društev Partizan, Ljudske tehnike, tabornikov, društva inženirjev in tehnikov itd.).

Sekciija naj bi v osnovnih smereh za ta področja ugotovila, kakšno je sedanje stanje. Izhodišče proučevanja naj bi bil predvsem človek kot subjekt odnosov na kateremkoli področju. V stališča do teh odnosov bi sekciija moralata zajeti tako materialne vidike kot vidike oblikovanja programske politike.

S teh izhodišč naj bi sekretariat sekciije izvršil osnovne raziskave, nato pa na različnih posvetkih oblikoval posamezna konkretna stališča, ter jih posredoval ustanovam, organizacijam, skupščini občine ter drugim.

7. V sekciiji za razčlenjevanje ednosov med skupščino občine in krajevno skupnostjo.

Ta sekciija naj bi proučila pozitivne izkušnje pri organiziranju in programiraju življenja in dela občanov glede na današnjo stopnjo družbenega razvoja. Predvsem, pa bi morala pripraviti razgovore o:

— krajevni skupnosti in o njenih nalogah v samoupravnem sistemu,

— prenašanju samoupravnih pravic na krajevno skupnost,

— Krajevni skupnosti kot posredovalki interesov med skupščino in občani,

— temeljnih odnosih med krajevno skupnostjo, skupščino občine in ostalimi organizacijami,

— programih Krajevnih skupnosti kot sestavnem delu programa družbenega razvoja komune,

— izkušnjah in pobudah za organizacijo gospodarskega in kulturnega življenja v krajevni skupnosti,

— virih in način finančiranja dela v krajevnih skupnostih.

8. Organizacijsko politična skupina naj bi proučevala:

— pravila občinske organizacije SZDL glede na različne določbe o organizaciji občinske konference, način delovanja itd.

— metode delovanja občinske organizacije, koliko le-ta omogoča občanom sodelovanje in njihov vpliv na kreiranje politike in jih hkrati usposablja v funkcijo samoupravljavcev,

— in usklajevala oblike delovanja z očalimi družbeno-političnimi faktorji v občini.

Izvršni odbor daje s tem okvirni program dela konference izvršnega odbora in njenih sekcij v javno razpravo. Poselbo dolžnost morajo pri tem čutiti krajevne organizacije, ki naj o predlogu razpravljajo z občani.

Izvršni odbor
Občinske konference SZDL

O prvem planinskem predavanju

»Človek proti naravi« je bil naslov prvega v seriji predavanj, ki jih bo v tej sezoni organiziralo P.D. Domžale z namenom, da pridobi čimveč občanov za obisk gora, kjer bodo našli mir, sprostitev in zdravje.

Priznani predavatelj prof. dr. ing. France Avčin je obravnaval vedno pogubnejši vpliv industrijskih odpadkov in izpušnih plinov na čistost narave in zraka, kar vpliva tudi že na zdravje človeka.

Vedno gostejši promet, tako cestni kot železniški in vedno razvitejša industrija ustvarjajo pline, ki so zdravju škodljivi in nevarni. V Ameriki, tam kjer je ob cestah gostejši promet, zazira rastlinstvo in vse živo. Puščave po svetu se širijo. Mnoho zastrupitev je že bilo tudi pri nas. Če pozimi leži sneg samo nekaj dni, je že ves umazan od sij iz dimnikov. Te seje in pline, ki se povsod vsedajo na tla kakor meglja, vdihava seveda tudi človek.

Vsi ti plini, saje fdr., ki jih človek vdihava, slabijo njegovo odpornost proti boleznim in spodbopavajo njegovo zdravje. Ta nevarnost je še toliko večja tam, kjer človek prekomerno uničuje gozd, ki je najboljši čiščevalec zraka. Gozdovi pa so ponekod že skoraj iztrebljeni, pa tudi v Sloveniji se prekorno krčijo.

Industrializirani človek si torej sam sebi kopljje grob. Po eni strani z velikimi skoki razvija industrijo, dosega vedno večje moči in hitrosti, po drugi strani pa uničuje naravo, ki je glavni pogoj za njegovo življenje na zemlji.

Clovek rabi torej več čistega zraka in miru, če hoče ostati zdrav, to se praví res zdrav, odporen proti boleznim in kvar-

nim vplivom okolja, v katerem mora živeti.

In rešitev se ponuja od sebe: gozdovi, planine, gore so najboljša okrevališča in rekreacijski centri. Boriti bi se morali zato proti vsaki zastrupljajoči mehanizaciji v planinah. Hodimo v hribe, hodimo peš, to je bil osnovni poziv predavatelja vsem, ki se žele aktivnega počitka in miru. Ta poziv je bil namenjen nam vsem! Premislimo o njem!

Opomba uredništva:

Odlični predavatelj, zanimiva in aktualna tema ter množica edinstveno lepih barvnih posnetkov, projeciranih na platno, bi morali privabiti v Kino dvorano množico mladine in vse

tiste, ki so ali ki še ljubijo in spoštujejo lepoto naših gora, saj bi uživali v izbranosti besed in v odkritem nizanju problemov, ki naj bi jih poznali mi vse. Vendar — dvorana je bila skoraj prazna in človeku je bilo neprijetno ob razpravi, ali naj predavatelj s predavanjem začne, ali naj organizator redkim navzočim vrne plačano vstopnino.

Hvaležni smo predavatelju, da se je kljub vsemu odločil, da bo predaval, saj smo bili tako deležni užitka, ki se ne nudi tako pogosto. Za »kulturne Domžale pa to predavanje ni bil ravno najboljši vstop v sezono povečane kulturne dejavnosti, kakor radi nazivamo zimsko obdobje.

Obvestilo

Z odklokom o javnem redu in miru, katerega je sprejela Skupščina občine Domžale in je bil objavljen v Uradnem vestniku št. 9 dne 15/12/1966, je v VIII. poglavju urejena tudi zimska služba v občini.

Tako 15. člen zahteva, da morajo lastniki, upravitelji, načelniki nepremičnin ob javnih poteh takoj — oziroma če sneg pade ponoči — do 7. ure zjutraj pločnike očistiti snega.

To zimo je zapadlo precej snega, ugotovljamo pa, da nekatere lastniki ne odstranjujejo snega s pločnikov niti ne popisajo poledenelih pločnikov s peskom ali žaganjem, da bi se občani na hodnikih počutili varne. Do sedaj ni bilo težjih nesreč, vsak dan pa vidimo padce otrok in starejših oseb, ki bi utegnili imeti tudi težke posledice.

Organi javne varnosti že nekaj časa opozarjajo tiste lastnike, upravitelje stavb in hišne svete, ki ne vzdržujejo pločnikov tako, kot je z odklokom predvideno. Obveščamo te občane, da bomo kršitelje tega odkola predlagali v upravno kaznovanje sodniku za prekrške po 20. členu 2. odstavka, ki predvideva za tovrstne kršitve kazni od 30 do 200 novih dinarjev.

Iz pisarne
oddelka za notranje zadeve

Iz razprave mladih na občinski konferenci Zveze komunistov

Mladi v domžalski občini doštikrat povedo, kako grenko na račun razmer na nekaterih področjih svojega življenja in ob tem navadno tudi pravijo: »Kaj neki delajo komunisti, ali sploh kaj delajo?«

V oktobru 1967 je bila občinska konferenca Zveze komunistov in gotovo je, da mlade in tudi druge zanima, če so »uradni predstavniki« mladih, člani vodstva Zveze mladine, na tej konferenci izrazili mnenje in stališča svojih tovarišev. Kot predstavniki občinskega komiteja ZMS so na tej konferenci razpravljalji Franci Kovač, Viki Pogačar, Milan Vodopivec in Vida Dime.

Na omenjeni konferenci se je precej razpravljalo o mladini in to z dveh vidikov: v zaskrbljenosti zaradi maloštevilnega vključevanja mladih v ZK in zaradi zelo medlega vključevanja mladih v družbeno in družbeno-politično življenje sploh.

Milan Vodopivec je v svoji razpravi opozoril, da v osnovnih šolah zelo skrbijo za družbeno vzgojo mladih. Za to so posebej ure moralne vzgoje, vendar ponekod predavatelji komaj vedo za namen teh ur, včasih pa jih izkoristijo za druge šolske predmete. Ko mladi pridejo iz osnovne šole, vedo, da se našemu družbenemu redu pravi socializem, beseda »samoupravljanje« jih tudi zveni precej domače, toda redkokdo bi znal ti dve besedi kaj bolj dolöčeno opredeliti. Dosti dalj pa njihovo znanje ne seže. To je posebno slalo zaradi tistih fantov in dekle, ki ne nadaljujejo šolanja, ampak se zaposlijo v tovarnah. Tam delajo osem ur na dan, za ostalo življenje v tovarni se ne zanimajo, saj se ne čutijo sposobne, da bi kaj razumeli. Tudi mladinskim organizacijam se redko odzovejo, saj jih iz osnovnih šol bolj slabo poznajo. Za to so v dobrši meri krivi mentorji, ker osnovno-šolskim mladinskim aktivom premalo pomagajo pri delu.

Tudi Franci Kovač je govoril o mladih v proizvodnji in o samoupravljanju. V zadnjih dveh letih opažamo, da so v delavske svete in upravne odbore izvoljeni tudi mladinci in mladinke. Žal pa ne moremo trditi, da v njih resnično delajo, razpravljajo o važnih vprašanjih in izražajo svoja stališča. Zaradi neznanja, neizkušenosti in strahu mnogi vso mandatno dobro molčijo in tako res ne pomenijo več kot številke. Mladinska organizacija bo morala več storiti za izobraževanje teh ljudi in pri tem ji bodo potrebna finančna sredstva. Ali bodo komunisti dopustili, da tudi leposne bo dovolj denarja za vse akcije, ki jih bo obravnaval občinski komite ZMS? Franci Kovač, sedanji predsednik Zveze

mladine v občini Domžale, je tudi govoril o brezposelnosti mladih in o kvarnem vplivu tega pojava, ki bi mu lahko rekli že »proces nezaposlovanja mladih«, saj že dolgo traja in je skoraj popolnoma zavesten in se večine njegovih učinkov vsi zavedamo.

Vsi predstavniki mladine so poudarili, da komunisti niso ničesar storili na področju kulture in športa. Mladi se dosti raje zbirajo na teh dveh področjih kot na sestankih, poleg tega pa zdrav razvoj človeka zahteva, da je športno in kulturno aktiven. »Vrhunski šport ima idealno materialno osnovo — kdo pa je odgovoren za primerno športno aktivnost vse druge mladine?« je povedal Franci Kovač. In Viki Pogačar: »Kdo podpira nogomet v Domžalah in kdo je bil za to, da sta na razdalji 5 km dve kegljišči?«

Občinski komite je imel v lanskem letu dva programa za udejstvovanje mladih na kulturnem in športnem področju, a nista bila izvršena, ker je bilo premalo denarja in še manj kadrov (vaditeljev, režiserjev). Tudi mladinska kluba v Domžalah in Mengšu ne delata, ker ni kadrov, da bi vodili delo v njih. Konferenca je na podlagi te razprave sprejela sklep, da bo preko svojih organov proučila, ali Občinska zveza za telesno kulturo in Občinska zveza kulturno prosvetnih organizacij zadovoljivo skrbita za množičnost mladih na športnem in kulturnem področju in če namenjata dovolj finančnih sredstev v ta namen; poleg tega bodo v Domžalah in Mengšu zadolžili posamezne komuniste za pomoč pri delu mladinskih klubov.

Viki Pogačar je govoril tudi o pokojninah. Poudaril je, da se o tem, kako so se priznavala partizanska leta in kakšni so razponi pokojnin (od 20 do 600 tisočakov) toliko govorji, da bi morali tudi komunisti malo bolj prisluhniti. Tudi sicer soše precejšnje materialne razlike v naši družbi: »Vsaka druga hiša ima delavnico,« je dejal, »davki so smešno nizki, mnogi obrtniki in »fušarji« pa uživajo kapitalizem v socializmu.« Po eni strani beremo v časopisu poхvalo mladincu, tekmovalcu v go-cartu, ki se sam financira, na drugi strani pa je neprimereno veliko število mladih, ki delajo osem ur dnevno ali pa še popoldne — za hrano in in neredko morajo dobro paziti, kaj govorijo. Viki Pogačar je opozoril, da take stvari zelo bodo v oči in komunisti bi jim morali posvečati več pozornosti.

Vse razprave mladih so izvanele v tem smislu, da bi morali komunisti več storiti za to, da bo mladina sama zadovoljna in z njo tudi starejši.

Vida Dime

Obrtno podjetje

»Novoprem«

DOMŽALE, Kričiceva 14

proizvaja v svojih obratih:

- stavbno pohištvo za opremo stanovanj ter drugih objektov in notranjo pohištveno opremo po individualnih načrtih,
- raznovrstno leseno embalažo, modele po posebnih naročilih ter industrijsko leseno opremo.

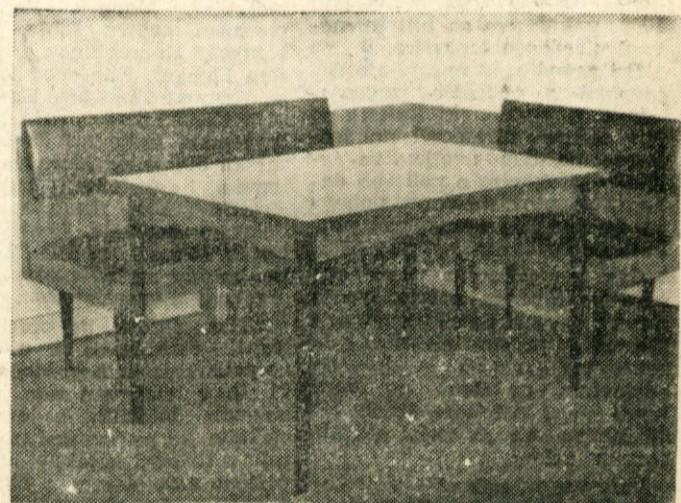
Na zalogi imamo za takojšnjo dobavo:

- tapetniške izdelke (kavče, divane, vzmetsnice, žimnice),
- nahrbtnike in potovalne torbe raznih vrst,
- za opremo jedilnih kotov in jedilnic dobavljam kotne klopi, tapecirane v skaju in furnirane v furnirju ohreha, bresta, mahagonija in jesena ter jedilne mize, fiksne in raztegljive. Mize so obložene z ultrapasom.

Sprejemamo naročila:

- za opremo zasebnih stanovanj, za izdelavo oken, vrat, predelnih sten, stenskih omar in podobno.
- Cene naših izdelkov serijske proizvodnje in individualnih naročil so konkurenčne, roki dobave kratki.

»NOVOPREM« Domžale

PRED REELEKCIJO

Temeljni zakon o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah v letošnjem letu kljub precejšnjemu in zavezemu prizadevanju sindikatov ni doživel tolikih sprememb, kot so bile pričakovane. Sindikati, predvsem pa komisija za samoupravljanje pri republiškem svetu ZSJ so se zavzemali tudi v zveznem merilu za temeljitev spremmebe navedenega zakona z namenom, da reelekcija izgubi svoj administrativni pomen ter da dejansko postane gibalno napredka.

No, razprave na nivoju republike in na nivoju zveze pa so pokazale vse boli na to, da materiali niso dovolj tehtni in prediskutirani in se je celotna problematika zreducirala na določitev reelektijskih rokov v razpone, tako da se izogne osnovni pomanjkljivosti do sedaj predpisane reelekcije, to je »kampanjskim razpisom«, tako da se reelekcija praktično lahko izvaja prek vsega leta. Da bi bila popolnoma razumljiva, podajamo celotni zakon o spremembah temeljnega zakona o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah, in sicer zato, ker posameznih točk ni mogoče oblikovati v poljudni obliki.

»Pri delovnih organizacijah, pri katerih so bili sedanji direktorji na tem mestu na dan uveljavitev temeljnega zakona o volitvah delavskih svetov (Ur. list SFRJ 15/64) bo ponovno imenovanje direktorja opravljeno v letu 1968 in sicer:

1. pri delovnih organizacijah, pri katerih so bili direktorji imenovani v sedanjo funkcijo v času od 1. januarja do konca aprila zadavnega leta — najkasneje do 30. junija 1968;

2. pri delovnih organizacijah, pri katerih so bili direktorji imenovani v sedanjo funkcijo od 1. maja do 31. decembra zadavnega leta — najkasneje do konca tistega meseca v letu 1968, v katerem so bili imenovani v sedanjo funkcijo.

Pri zavodih, ki opravljajo dejavnosti s področja izobraževanja in vzgoje, pri katerih so bili sedanji direktorji na tem mestu na dan uveljavitev temeljnega zakona o volitvah delavskih svetov, mora biti ponovno imenovanje opravljeno najkasneje do konca junija 1968.

Cas po katerem mora biti opravljeno ponovno imenovanje direktorjev pri delovnih organizacijah iz prvega odstavka oziroma pri zavodih iz drugega odstavka tega člena, ne more izteči pred potekom štirih let od dneva, ko je začel veljati zadevni zakon.

Delovne organizacije iz prvega odstavka, oz. zavodi iz drugega odstavka tega člena morajo najkasneje tri mesece pred potekom časa za ponovno ime-

novanje direktorja razpisati to mesto.

Direktorji delovnih organizacij iz prvega odstavka tega člena in direktorji zavodov iz drugega odstavka tega člena ostanejo na svojih mestih do dneva, ko izvršijo dolžnost novemu direktorju, vendar najdalj do preteka roka iz prvega oz. drugega odstavka tega člena.

Ta zakon velja od 7. januarja 1968 dalje.«

V družbeno-političnem oziru pa ostane ocena za delovne organizacije, ki bodo izvajale reelekcijo in tudi za tiste, ki je ne bodo izvajale, politična obveznost, kajti ocenjevanja brez poglabljanja v zaključni račun in druga dela vodilnih tovarišev si skoraj ne moremo zamisliti. Suhih administrativnih zapovedi, ki jo citira sam zakon, je premalo, da bi delo dosedanjih direktorjev, ki zapadejo v reelekcijo, ustrezno ocenili. Pomen in smisel reelekcije je, da na odgovorna delovna mesta pridejo tovariši, ki so sposobni uspešno voditi delovno organizacijo, da bodo uživali zaupanje celotnih delovnih kolektivov, to pa so kadri, ki jih izberemo na osnovah, ki smo si jih sami ustvarili in na osnovah, ki jih imamo podane v interni zakonodaji ter finančni dokumentaciji delovnih organizacij.

V letu 1968 po še nepopolnih podatkih zapade 27 delovnih mest direktorjev v reelekcijo, in sicer direktorska delovna mesta v naslednjih delovnih organizacijah:

Toko Domžale, Trak Mengš, Termit Domžale, STUGŠ Domžale, Universale Domžale, Filc Mengš, Veterinarski zavod Domžale, Osnovna šola Dob, Osnovna šola I Domžale, ZGI Domžale, Delavska univerza Domžale, Gostišče pri Konšku Trojane, Knjižnica Domžale, Semesadika Mengš, Kmetijski poskusni center Jable, Tamiz Mengš, Komunalno gospodarstvo Mengš, Napredok Domžale, Remont Domžale, Zavod za gospodarsko propagando Domžale, Menza Induplati Jarše, Mizarška delavnica Moravče, Čevljarska delavnica Lukovica, Kmečki mlin Srednje Jarše, Pekarija Domžale, Gostišče pri Lovcu Mengš ter LIP Radomlje, kolikor ne bo izvršena integracija s Slovenijalesom.

Kakor vidimo, je precej delovnih organizacij s področja gospodarstva in negospodarstva, ki jih v letošnjem letu po zakonskih določilih zadene reelekcija, to pa pomeni, da morajo ti delovni kolektivi ob največjem sodelovanju z občinsko skupščino ter z družbeno-političnimi organizacijami v podjetju in občini razviti tako družbeno-politično dejavnost in

aktivnost, ki bo pogojevala najbolj zdrave odnose v kolektivih ter podala tako oceno dela direktorjev delovnih organizacij, ki jim po sedanjem delu pripada. Kakor vidimo, zadeva ni tako lahka, kakor na prvi pogled izgleda, kajti subjektivni ele-

menti se z objektivnimi pogoji ne morejo med seboj kompenzirati, ker so za dobro reelekcijo potreben tako finančni kot drugi pokazatelji, kakor tudi realna subjektivna ocena kolektiva, v enotnem in pravičnem izrazu.

Ivan Mrak

Novi delovni čas

Okrog tega pojma se nizajo najrazličnejši naslovi od »deljen delovni čas, premaknjeni delovni čas, prestavljeni delovni čas, evropski delovni čas in nazadnje, nov delovni čas«. Vsi ti pa tako ali drugače prizadevajo odnose do delovne organizacije, do dela, do standarda, do popoldanskega dela in še bi lahko naštevali.

Uvedba novega delovnega časa, v karšnikoli obliki se ta že pojavi, postaja v zadnjem času aktualna tudi na področju naše občine in predstavlja pa tudi ne predstavlja problema.

Da je problem, o tem govore najbolj splošni pogoji neurejenih razmer družbenega standarda:

- neustrezna mreža otroškega varstva;
- neurejena družbena prehrana;
- neurejene komunikacijske zveze, glede na različne začetke in zaključke delovnega časa;
- neprilagodljivost ljudi na deljen delovni čas, glede na zasebne razmere;

— nekatere delovne organizacije bi z ozirom na način dela lahko v celoti prešle na nov delovni čas (Toko).

So pa tudi razlogi, ki govore za to, da nov delovni čas ne predstavlja posebnega problema in da mu ni posvečati tako velike pozornosti, kot na prvi pogled izgleda, na primer:

— na deljen delovni čas prehaja manjše število ljudi in to iz upravnih in režijskih služb;

— deljen delovni čas je že močno uveljavljen v trgovini, zdravstvu, prometu — pa tam za to ni nobenih posebnih problemov;

— delavci, ki jih prizadeva sprememba delovnega časa, so po kategoriji osebnih dohodkov v pretežni meri iznad poprečja in zato drugi dodatni izdatki v tem pogledu ne ogrožajo življenjskega standarda.

Plenum ObSS meni, da je deljen delovni čas, pa v kakršniki obliki se pojavi, kar je dokazano tudi statistično, pozitiven v pogledu produktivnosti, da pa bi s takojšnjim uvedbo, vsaj v začetni fazi povzročil nekatere težave. Te težave bi se v začetku zaradi neprilagojenosti pokazale v padcu produktivnosti, morda trenutnemu poslabšanju zdravstvenega stanja, kar izvira iz drugačnega načina prehrane itd. Delovni ljudje si

standard zvišujejo v prvi vrsti na račun prehrane in bi ga ob uvedbi novega delovnega časa na isti račun skušali obdržati na doseženem nivoju. Delovne organizacije pristopajo k individualnemu reševanju vprašanj toplega obroka v opoldanskem odmoru, morda celo individualno reševanje otroškega varstva, kar pa brez združenih, v občinske okvire vključenih rešitev nikakor ne gre. Ta moment bo povzročil precejšnje razlike v organizaciji družbene prehrane. Z uvedbo novega delovnega časa bo v pretežni meri odpravljena problematika popoldanskega dela, ki v davčnem pogledu ni evidentiran in ki v sedanjih fazah precej doprinaša k višnjemu standardu, v nasprotju s tem pa so podane mnogo večje možnosti za dvig produktivnosti v delovnih organizacijah in s tem za višji osebni dohodek, ki bi v nekih realnih merah nadomestili prejemke iz popoldanskega dopolnilnega dela.

Plenum meni, ob vseh navedenih ugotovitvah, da je uvedba deljenega delovnega časa pozitivna, da pa ne sme biti kampanjska, niti nepremišljena.

Zato priporoča, da vse sindikalne podružnice in samoupravne organi o tem problemu resneje razpravljajo ter da se lotijo najprej preučevanja z vsemi nakazanimi posledicami, ki iz tega izvirajo, ter da postopoma (ne vsi naenkrat), če potreba to nakazuje, preidejo na novi delovni čas. Seveda bodo morale delovne organizacije skupno z občinsko skupščino načelno in v materialnem pogledu rešiti nekatere generalne probleme, ki iz tega izvirajo.

Plenum osvaja predlog, naj se formira strokovna komisija, sestavljena iz gospodarstvenikov, ekonomistov, pravnikov, sociologov, psihologov, socialnih delavcev, zdravnikov ter družbeno-političnih delavcev, da izdelava analizo o realnih možnostih uvedbe novega delovnega časa, katere zaključke bodo lahko delovne organizacije in občinska skupščina pri sklepaju in ukrepanju o uvedbi novega delovnega časa upoštevale.

Ivan Mrak

Dopisujte

v Občinski poročalec!

Primek, ime in bivališče	Promet	Cisti dohodek	Cisti predpis. prispl.			Davek na TDS		Osnova za pr. dav.		Prom. davek		Cian. zbor.	Sku-paj	
			4	5	6	osnova	davek	zvezni	občinski	zvez.	7 a	8 a		
Bergant Marjan, Krašče 1	40.000	11.000	1.980	—	—	—	—	—	—	40.000	—	8.000	16	9.996
Cerar Franc, Suša 3	30.000	14.000	2.640	—	—	433	—	—	—	30.000	—	6.000	20	9.093
Čokan Jože, Lukovica 19	5.500	3.000	540	—	—	—	—	—	—	5.500	—	550	4	1.094
Dolinšek Alojz, Vir, Cojzova 10	13.283	4.202	756	—	—	—	—	—	—	13.283	—	2.657	6	3.419
Gregorc Franc, Mengš	55.000	18.000	5.040	—	—	—	—	—	—	55.000	—	11.000	26	16.066
Hrovat Franc, Domžale	14.701	3.341	599	—	—	—	—	—	—	14.701	—	2.377	5	2.981
Habjan Franc, Domžale	35.792	14.000	2.640	—	—	490	—	35.792	—	7.158	—	20	10.308	
Kocjančič Silvo, Negastrn	4.736	2.000	360	—	—	65	—	4.736	—	947	—	3	1.375	
Kunaver Peter, Vir	36.442	9.000	1.620	—	—	—	—	36.442	—	9.286	—	13	10.921	
Leonard Čudluk, Vir	24.208	4.000	720	2096	209	—	—	24.208	—	4.841	—	6	5.776	
Lavrič Jože, Trzin 24	20.000	10.000	1.800	—	—	290	—	20.000	—	4.000	—	14	6.104	
Ocepek Franc, Zaboršt	19.975	8.000	1.440	—	—	543	—	19.975	—	3.995	—	12	5.990	
Prašnikar Vinko, Vrantsko	20.000	8.000	1.440	—	—	544	—	20.000	—	4.000	—	12	5.996	
Prislani Franc, Domžale	40.000	14.000	2.640	—	—	—	—	40.000	—	8.000	—	20	10.660	
Pestotnik Janez, Domžale	61.000	14.000	2.640	—	—	—	—	61.000	—	12.200	—	20	14.860	
Pirnat Jože, Trzin 104	24.906	13.000	2.600	—	—	—	—	24.906	—	4.981	—	19	7.600	
Rožman Ivan, Mengš	14.000	4.000	720	—	—	—	—	14.000	—	2.800	—	6	3.526	
Rode Franc, Trnjava 2	54.292	14.000	2.640	—	—	—	—	54.292	—	10.858	—	20	13.518	
Sašek Jože, Domžale	36.555	8.000	1.440	—	—	440	—	36.755	—	7.351	—	12	9.243	
Skok Lovro, Loka 2	79.118	18.000	5.040	—	—	—	—	79.118	—	15.824	—	26	20.890	
Zavrl Pavel, Vir, Cojzova	69.920	14.000	3.080	—	—	—	—	69.920	—	13.984	—	20	17.084	
Elevec Janez ml., Preserje	49.572	13.000	2.240	—	—	608	—	49.572	—	9.914	—	19	12.781	
Skupaj	1,206.846	331.952	82.160	2096	209	3414	—	1,206.846	—	242.352	482	328.517		

Seznam odmere prispevka gostilničarjem za leto 1967

Primek, ime in bivališče	Promet	Cisti dohodek	Cisti predpis. prispl.			Davek na TDS		Osnova za pr. dav.		Prom. davek		Cian. zbor.	Sku-paj
			4	5	6	osnova	davek	zvezni	občinski	zvez.	7 a	8 a	
Adamič Pavla, Lukovica	106.430	10.000	1.290	—	—	a)	14.000	14.000	2.799	1.867	85	28.113	
						b)	40.000	6.800	7.999	1.134			
						c)		40.000		5.333			
						d)		45.630		7.606			
Bernik Dana, Vir Cojzova 7	92.800	12.000	1.548	2	1.460	a)	19.200	6.000	3.837	1.000	102	28.371	
						b)	39.600	19.200	7.919	2.558			
						c)		39.600		5.279			
						d)		28.000		4.668			
Burica Stane, Dragomelj	112.960	20.000	2.580	2	1.460	a)	6.300	2.080	1.259	348	170	27.519	
						b)	20.580	6.300	4.115	840			
						c)		20.580		2.744			
						b)		34.000		14.003			
Bergant Marija, Krašče 1	25.600	5.000	645	—	—	a)	4.000	4.000	800	467	43	6.788	
						b)	7.400	1.200	1.480	200			
						c)		7.400		986			
						d)		13.000		2.167			
Baloh Ivan, Učak, Doline	16.000	2.000	258	—	—	a)	1.000	400	200	67	17	4.135	
						b)	5.500	1.000	1.100	133			
						c)		5.500		733			
						d)		9.100		1.627			
Benkovič Mirko, Blagovica	155.500	22.000	2.838	1	730	a)	29.900	29.900	5.979	3.986	187	42.350	
						b)	46.200	14.400	9.237	2.400			
						c)		46.200		6.158			
						d)		65.000		10.835			
Barlič Pavla, Blagovica	53.200	5.000	645	—	—	a)	12.400	3.200	2.478	533	43	14.081	
						b)	14.800	12.400	2.958	1.652			
						c)		14.800		1.972			
						d)		22.800		3.800			
Borštnar Anton, Jarše	64.600	10.000	1.290	1	730	a)	4.000	10.800	800	1.800	85	17.339	
						b)	22.800	4.000	4.560	533			
						c)		22.800		3.040			
						d)		27.000		4.501			

Primek, ime in bivališče	Promet	Čisti dohodek	Čisti predpis. prispl.	Davek na TDS		Osnova za pr. dav.		Prom. davek		Clan. zbor.	Sku-paj
				osnova	davek	zvezni	občinski	zvez.	obč.		
1	2	3	4	5	6	7	8	7 a	8 a	9	10
Colnar Marija, Trzin 33	24.250	5.000	645	—	—	a) 2.850 b) 8.000 c) 8.000 d) 11.000	2.400 2.850 8.000 11.000	570 1.599 1.066 1.834	400 380 1.066 1.834	43	6.537
Colnar Amalija, Trzin	62.400	10.000	1.290	—	—	a) 3.200 b) 16.400 c) 16.400 c) 40.000	2.800 3.200 16.400 40.000	639 3.297	467 426 2.186 6.668	85	15.040
Cerar Alojz, Moravče 15	56.600	15.000	1.935	—	—	a) 5.400 b) 12.200 c) 12.200 d) 36.000	5.400 3.000 12.200 36.000	1.080 2.440	720 500 1.626 6.001	128	14.430
Cerar Ciril, Radomlje 19	41.970	15.000	1.935	—	—	a) 4.400 b) 11.970 c) 11.970 d) 22.000	3.600 4.400 11.970 22.000	880 2.393	600 586 1.596 3.667	128	11.785
Dečko Leopold, Sp. Jarše 5	109.300	16.000	2.064	—	—	a) 8.000 b) 25.200 c) 25.200 d) 64.000	12.100 8.000 5.838	1.599	2.016 1.066 3.892 10.668	136	27.279
Friškovec Tinca, Mengeš	158.500	20.000	2.580	—	—	a) 32.000 b) 63.200 c) 63.200 d) 58.500	4.800 32.000 11.238	6.399	800 4.266 7.492 9.752	170	42.697
Flerin Franc, Mengeš, Trdinov trg	129.900	13.000	1.677	—	—	a) 10.000 b) 34.000 c) 34.000 d) 53.400	32.500 10.000 6.798	1.998	5.418 1.332 4.532 8.902	110	30.767
Gumilar Milan, Mengeš, Zadružna	64.400	10.000	1.290	—	—	a) 6.600 b) 24.200 c) 24.200 d) 25.600	8.000 6.600 4.839	1.320	1.334 880 3.226 4.268	85	17.242
Igrec Frančiška, Ihan 69	107.070	15.000	1.935	—	—	a) 4.000 b) 39.060 c) 39.060 d) 49.000	15.000 4.000 7.809	798	2.501 532 5.206 8.168	128	27.077
Janežič Vida, Pšata 31	102.600	18.000	2.322	2	1.460	a) 2.000 b) 17.600 c) 17.600 d) 56.000	27.000 2.000 3.519	399	4.500 266 2.346 9.335	153	24.300
Januš Vinko, Domžale	156.880	15.000	1.935	1	730	a) 58.000 b) 33.600 c) 33.600 d) 63.000	2.080 58.000 6.717	11.598	347 7.732 4.478 10.502	128	44.167
Juhant Majda, Domžale	90.240	15.000	1.935	1	730	a) 25.000 b) 31.240 c) 31.240 d) 30.000	4.000 25.000 6.246	4.998	667 3.332 4.164 5.001	128	27.201
Jerman Ivana, Količovo	99.700	15.000	1.935	—	—	a) 8.000 b) 35.700 c) 35.700 d) 48.000	18.000 8.000 7.137	1.599	3.001 1.066 4.758 8.002	128	27.626
Kržišnik Vera, Radomlje	61.300	15.000	1.935	1	730	a) 1.700 b) 20.000 c) 20.000 d) 27.000	12.600 1.700 3.999	339	2.000 226 2.666 4.500	128	16.523
Kralj Franc, Prelog 1	111.000	18.000	2.302	1	730	a) 4.000 b) 44.000 c) 44.000 d) 48.000	15.000 4.000 8.799	798	2.501 532 5.866 8.001	153	29.682
Klopčič Franc, Moravče	48.100	10.000	1.290	—	—	a) 6.000 b) 14.000 c) 14.000 d) 22.500	5.600 6.000 2.799	1.197	933 798 1.866 3.750	85	12.718
Kovač Stane, Domžale	211.400	22.000	2.838	1	730	a) 14.000 b) 108.000 c) 108.000 d) 62.400	27.000 14.000 21.597	2.799	4.501 1.866 14.398 10.402	187	59.318
Kokalj Aňgela, Lukovica	20.500	2.000	258	—	—	a) 1.000 b) 6.000 c) 6.000 d) 11.400	2.100 1.000 1.200	198	350 132 800 1.900	17	4.866

Priimek, ime in bivališče	Promet	Cisti dohodek	Čisti predpis. prispl.	Davek na TDS		Osnova za pr. dav.			Prom. davek		Clan. zbor.	Sku-paj
				osnova	davek	zvezni	občinski	zvez.	obč.			
1	2	3	4	5	6	7	8	7 a	8 a	9	10	
Kokalj Peter, Katarija	3.040	1.000	129	—	—	c) d)		640 2.400		106 400	8	643
Kopina Antonija, Loka 5	78.800	18.000	2.322	—	—	a) b) c) d)	14.000 26.800 26.800 35.200	2.800 14.000 26.800 35.200	2.799 5.358	467 1.866 3.572 5.867	153	22.404
Kralj Makarij, Menges	71.600	15.000	1.835	—	—	a) b) c) d)	10.000 11.200 11.200 36.400	14.000 10.000 11.200 36.400	1.998 2.250	2.334 1.332 1.500 6.067	128	17.444
Lenček Dominik, Vrhopolje	26.700	4.000	516	—	—	a) b) c) d)	900 8.000 8.000 15.000	2.800 900 8.000 15.000	177 1.599	466 118 1.066 2.500	32	6.474
Ložar Marija, Ihan 59	105.950	18.000	2.302	—	—	a) b) c) d)	10.000 37.200 37.200 48.750	10.000 10.000 37.200 48.750	1.998 7.437	1.667 1.332 4.958 8.118	153	27.965
Medved Franc, Dragomelj	18.000	10.000	1.290	—	—	a) b) c) d)	800 3.500 3.500 6.500	7.200 800 3.500 6.500	159 699	1.200 106 466 1.083	85	5.088
Matečko Veronika, Moravče 43	98.500	15.000	1.935	—	—	a) b) c) d)	10.000 22.000 22.000 38.500	28.000 10.000 22.000 38.500	1.998 4.398	4.668 1.332 2.932 6.417	128	23.808
Majdič Dominik, Moravče	38.850	10.000	1.290	—	—	a) b) c) d)	2.000 14.000 22.000 38.500	3.600 2.000 22.000 38.500	399 2.799	600 266 1.866 3.208	85	10.513
Nakrst Ivanka, Krašnja	35.400	5.000	645	—	—	a) b) c) d)	2.000 15.400 15.000 15.000	3.200 2.000 15.000 15.000	399 378	533 266 2.052 2.500	43	6.816
Petrič Terezija, Krtina 11	21.340	3.000	387	—	—	a) b) c) d)	540 8.000 8.000 10.000	2.800 540 8.000 10.000	105 1.599	466 70 1.066 1.667	26	5.386
Peterka Ivana, Zalog 1	36.600	5.000	645	—	—	b) c) d)	24.000 24.000 9.000	3.600 24.000 9.000	4.800	600 3.200 1.500	—	5.945
Pavlič Majda, Šentvid 17	63.600	13.000	1.677	1	730	a) b) c) d)	2.000 28.000 28.000 30.000	3.600 2.000 28.000 30.000	399 5.599	600 266 3.730 5.001	111	18.113
Požar Zdravko, Hrastnik	5.620	2.000	258	—	—	a) c) d)	2.520 2.520 2.400	700 2.520 2.400	501	116 334 400	17	1.626
Pogačar Jože, Radomlje	33.000	5.000	645	—	—	a) b) c) d)	2.000 14.800 14.800 13.000	3.200 2.000 14.800 13.000	399 2.958	533 266 1.972 2.167	43	8.983
Repanšek Vid, Homec	103.400	17.000	2.193	1	730	a) b) c) d)	2.000 30.800 30.800 49.000	21.600 2.000 30.800 49.000	399 6.153	3.601 266 4.102 8.168	144	25.756
Rode Stane, Rova 16	75.140	16.000	2.064	—	—	a) b) c) d)	4.000 19.740 19.740 45.000	6.400 4.000 19.740 45.000	798 3.945	1.067 532 2.630 7.502	136	18.674
Ručigaj Stane, Dobeno	44.500	10.000	1.290	—	—	a) b) c) d)	2.000 10.000 10.000 28.000	4.500 2.000 10.000 28.000	399 1.998	750 266 1.332 4.668	85	10.788
Svetlini Rozina, Trzin	80.800	10.000	1.290	—	—	a) b) c) d)	4.000 32.000 32.000 36.000	8.800 4.000 32.000 36.000	798 6.399	1.466 532 4.266 6.000	85	20.836
Solje Rok, Vir	51.200	10.000	1.290	1	730	a) b) c) d)	2.000 24.000 24.000 18.000	7.200 2.000 24.000 18.000	399 4.797	1.200 266 3.198 3.000	85	14.965

Priimek, ime in bivališče	Promet	Cisti dohodek	Cisti predpis. prisp.	Davek na TDS		Osnova za pr. dav.			Prom. davek		Član. zbor.	Sku-paj
				osnova	davek	zvezni	občinski	zvez.	obč.			
1	2	3	4	5	6	7	8	7 a	8 a	9	10	
Smerkolj Marija, Ožbolt	26.600	5.000	645	—	—	a)	1.600	2.800	220	467	43	7.283
						b)	12.000	1.600	2.577	113		
						c)		12.600		1.678		
						d)		9.600		1.600		
Šinkovec Janez, Češnjice	10.260	1.000	129	—	—	a)	400	560	78	93	8	2.955
						b)	8.400	400	1.257	52		
						c)		6.300		838		
						d)		3.000		500		
Štrukelj Tilka, Krašnja 31	48.800	10.000	1.290	—	—	a)	2.200	3.200	438	533	85	12.667
						b)	16.800	2.200	3.357	292		
						c)		16.800		2.238		
						d)		26.600		4.434		
Sešek Jakob, Homec	46.100	5.000	645	—	—	a)	900	3.200	177	533	43	11.180
						b)	16.000	900	3.198	118		
						c)		16.000		2.132		
						d)		26.000		4.334		
Škarja Marija, Prevoje	70.800	10.000	1.290	—	—	a)	2.000	2.800	399	467	85	19.502
						b)	36.000	2.000	7.197	266		
						c)		36.000		4.798		
						d)		30.000		5.000		
Testen Terezija, Trzin 166	35.100	10.000	1.290	—	—	a)	1.800	3.500	357	583	85	9.723
						b)	13.300	1.800	2.658	238		
						c)		13.300		1.772		
						d)		16.500		2.740		
Tavčar Jelka, Loka 53	63.200	5.000	645	1	730	a)	2.000	4.200	399	700	43	16.781
						b)	28.000	2.000	5.598	266		
						c)		28.000		3.732		
						d)		28.000		4.668		
Vesel Pavel, Moravče	67.800	10.000	1.290	—	—	a)	2.000	4.800	399	800	85	17.340
						b)	26.000	2.000	5.199	266		
						c)		26.000		3.466		
						d)		35.000		5.835		
Vrenjak Viktor, Vir	55.400	10.000	1.290	2	1.460	a)	5.400	9.000	1.080	1.500	85	16.285
						b)	20.000	5.400	3.990	720		
						c)		20.000		2.660		
						d)		21.000		3.500		
Videmšek Marija, Dob	158.900	15.000	1.935	—	—	a)	10.500	32.000	2.097	5.334	128	38.687
						b)	50.400	10.500	10.077	1.398		
						c)		50.400		6.718		
						d)		66.000		11.000		
Zučko Majda, Preserje 67	64.000	10.000	1.290	—	—	a)	4.000	16.000	798	2.667	85	16.037
						b)	20.000	4.000	3.999	532		
						c)		20.000		2.666		
						d)		24.000		4.000		
Skupaj:	3,907.670	613.153	78.937	19	13.870		1,707.700	3,907.670	337.753	597.673	5217	1.033.450

a) = druge žgane pijače

b) = naravne žgane pijače

c) = pivo

d) = vino

Še tretjič o dramatiki v Domžalah

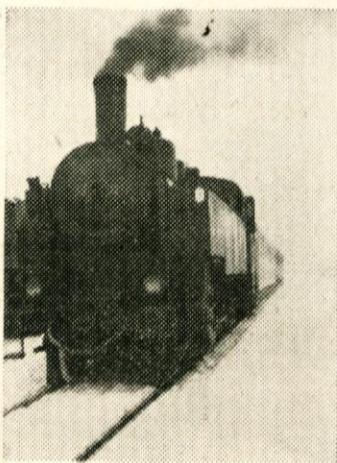
Na članek tovariša A. Zajca, ki je zelo kratko in jedernato odgovoril, kako je v resnici z dramatiko v Domžalah, je odgovoril tovariš Gerbec zelo obširno in temeljito. V njem nam zelo nedvoumno razlagata, kaj on misli o kulturi v Domžalah in kaj bi moralio in kako bi moral biti, posebno še na področju dramatike. Imam občutek, da ga je ostra in na kratko povедana resnica prav posebno spodbudila, da bi dal vsem, ki se kakorkoli ukvarjajo s tem poslom, posebno pa še tov. Zajcu, ZKPO in vodstvu Svobode v Domžalah cel koš nasvetov, kaj bi morali delati, kaj bi morali organizirati in kaj bi bilo potrebno.

Dragi tov. Gerbec! To, kaj bi bilo potrebno v Domžalah, to vemo že leta in leta, to smo že takrat vedeli, ko je še režiral tov. Lazar. Že takrat smo mo-

rali igralci, z režiserjem na čelu, sami vse organizirati od kuли, do premikanja kulic in vsega drugega tehničnega dela, ki je mnogo bolj zoporno, kot pa igranje samo. Že takrat smo poskušali na vse načine pritegniti koga, ki bi »zastonj« igral odrškega mojstra, garderoberja itd., a se nam kljub vsemu prizadevanju ni posrečilo. Tudi tov. Zajc se je prizadeval v tem smislu, lahko mi verjamete, a mu ni uspelo, zato je ta problem reševal po prastarem načinu, namreč, da je sam delal. Drugače bi seveda bilo, če bi bila na razpolago sredstva, a teh pa žal ni, kar je tudi tov. Gerbecu dobro znano. Tov. Gerbec prav gotovo ne bi delil tako širokogrudno nasvetov, če bi sam kdaj konkretno reševal slične probleme pri dramatiki in sploh na področju kulturne dejavnosti. Tu ne pomaga nič drugega kot priključiti se in delati in zopet delati ter »konkretno« in ne »načelno« reševati probleme. Naj mi tov. Gerbec ne zameri, ker omenjam njega osebno. To ni namenjeno toliko njemu samemu, kot bolj »generaciji« mladih intelektualcev v Domžalah, ki jih on tako rekoč predstavlja. Morda bi se med njimi le našla skupina, ki bi hotela prevzeti v roke vodstvo npr. Svobode, ki je dejansko brez pravtega vodstva in poskrbeti za vse tisto, kar omenja v članku, seveda brezplačno. Za plačilo jih dobimo takoj, če pa je treba delati zastonj, pa se vsak takoj odmakne in rešuje probleme samo »načelno« in se sklicuje na neko imaginarno vodstvo, ki pa ga največkrat predstavlja ena sama ali pa dve osebi, ki pa se seveda lahko raztrgata, a uspeha ni in ga ne more biti, ker posameznik le ne

zmore vsega in se tudi kmalu naveliča. Delo je prijetno le v delovnem kolektivu, kjer drug drugačega spodbujajo in drug drugemu pomagajo. Če pa le človek ostane sam, se počasi naveliča, posebno še če mu prestano drugi delijo samo nauke, kaj bi bilo treba. V Domžalah je to menda že kar tradicija, kar je omenil že tudi tov. Zajc. Kako bi le bilo, če bi se kdo našel, morda med mladino, ki bi prišel k tov. Zajcu, ali komu drugemu in bi rekel: »Dajte mi neko delo, ki ga bom opravil zastonj in niti ne bom užaljen, če ne bom dobil niti moralnega priznanja.« Ali je še kaj takih idealistov med našo mladino? Delati za honorar ni velika zasluga. Žal se je ta mentiliteta že tako razpasla med ljudmi, še posebno mladimi, da zastonj nihče več noče ničesar narediti. To je po mojem mnenju eden glavnih vzrokov, da kulturna dejavnost stagnira, ker sloni na ramah posameznikov,

Ukinitve železniškega prometa na kamniški progi?

Na zadnji seji republiškega Izvršnega sveta je ta sklenil, da v bodoče ne bo več doiral sredstev za kritje izgube na železniški progi Ljubljana—Kamnik in s tem dal dovoljenje železniškemu transportnemu podjetju Ljubljana, da lahko ukine javni promet na tej progi.

Železniško transportno podjetje je sklenilo, da s 1. 2. 1968 preneha z opravljanjem javnega prometa, to je osebnega in tovornega, na tej progi.

Skupščine občine Domžale, Kamnik in Bežigrad so šle v intenzivno dejavnost, da bi vsaj preprečile fizično ukinitve proge, to je, da se železniški tiri ne odstranijo. V ta namen je bilo doseženo soglasje, da postavi ŽTP Ljubljana pogoje, pod katерimi bi proga še ostala. Ti pogoji so:

1. Če prevzamejo občine in koristniki proga kot industrijski tir in jo sami vzdržujejo, za posamezne prevoze pa plačajo stroške uslug železnici.

2. Če pristanejo koristniki proge, da se uvede poseben režim, to je, da sklenejo koristniki proge z železnicu letne pogodbe o prevozih, dočim bo cena za prevoženi kilogram izračunala železnica po stvarnih stroških.

3. Kolikor občine žele, da bi ostal osebni promet, potem bi morale zagotoviti ustrezna kre-

Dobri starji kamničan, ki si preko 70 let zvesto služil potrebam ljudi in gospodarstva naše doline, težko si bil spočet, nemir, a tudi napredok si prinesel med nas, zvesto si nam služil in marsikomu si pripomogel do boljšega kosa kruha. Sedaj pa so ti, vsaj tako pravijo, dnevi šteti. Odslužil si, tvoje pomoči ne potrebuješ več. ALI JE RES TAKO?

ditna sredstva za modernizacijo proge in nabaviti šinobuse (en sionbus stane 90 milijonov starih dinarjev).

4. Kolikor na progi ne bo s pogodbami sklenjen minimalni promet, ali če se ne bo proga prevzela kot industrijski tir, bo železnica proga fizično odstranila.

Do vseh teh pogojev je prišlo, ker je železnica izračunala da ima na kamniški progi letno 120 milijonov izgube. Vsekakor, da del krivde za to izgubo zadele železnico, ker je dolgo časa v poslovni politiki nelastična in je šele v zadnjem času svojo komercialno aktivnost za pridobivanje strank začela uveljavljati. Delna krivda pa zadele tudi gospodarske organizacije, ki se iz takih ali drugačnih razlogov raje poslužujejo avtomobilskoga prometa. Le-ta je seveda železnici konkurenčen, ker ceste vzdržuje širša družbenaa skupnost, dočim mora železniško proga sama železnica.

V soboto, dne 13. januarja je bil na skupščini občine Domžale razširjeni sestanek direktorjev delovnih organizacij s področja občin Domžale, Kamnik in Bežigrad ter predstavnikov občin in ŽTP. Na tem sestanku so vsi odgovorni pretehtali najugodnejšo dolgoročno rešitev nastale situacije.

Ker je bil sestanek že po zaključku redakcije, nas bodo o sklepih tega sestanka obvestili

v prihodnji številki. Vsem pa je že sedaj jasno, da bodo morali, ki se jih to tiče, na sestanku zavzeti dolgoročna stališča, ki bodo morda trenutno tudi finančno boleča, bodo pa vplivala na to, da ne bodo bodoče generacije prikrajšane za tako prometno povezavo kot jo danes pomeni železnica v svetu.

Dodatek:

Kamničan je za celotno dom-

žalsko-kamniško področje tudi še danes prometna žila odločilnega pomena. Množina prevoženega blaga to dokazuje. Preden bi stekla razprava o njegovi ukinitvi tudi na občinskem nivoju, bi občani le radi slišali tudi podrobnejše ekonomske utemeljitve in obračune. Do takrat pa le neradi verjamemo o 120-milijonski izgubi.

S. M.

Še pred leti smo si dejali:

»Kamničan je potreblja modernizacija. Stare parne in sopihajoče lokomotive, v glavnem tiste, ki niso bile kos zahtevnejšim nalogam in 'rentabilnejšim' program, naj tudi na tej progi nadomeste moderne motorni vlaki, moderne imenovani tudi 'šinobusi'. In res se je tudi to zgodilo. Vendar, to je bil le labodji spev umirajočega veterana, ki je vse svoje sile žrtvoval za svoje močnejše brate, na staru leta pa je ostal sam in mu nihče ni voljan dati podporo (dotacije)!

Uspela akademija domžalskega Partizana

Domžalski Partizan je tudi letos organiziral vsakoletno akademijo v čast praznika JLA — 22. decembra. V skoraj dveurnem nastopu se je v štirinajstih točkah zvrstilo kar stodvaindesvetdeset tekmovalcev. Akademiji je prisostvovalo več sto gledalcev, ki so nastope mladih telovadcev burno pozdravili. Zlasti so za uspešnost akademije zasluzni vodniki in vodnike oddelkov; pri vzgoji teh vodnikov je v preteklosti imel največ zasluga Vinko Vidmar, dolgoletni delavec na tem področju.

Klub temu, da se marsikomu zdi, da splošna telesna vadba po društven Partizan propada, temu le ni tako; nekatera, še dejavnina telesno-vzgojna društva — eno izmed njih je tudi domžalski Partizan, so imela pred zaključkom leta samostojne akademije. Na teh akademijah se je pokazalo, da je del madine še delaven tudi na tem področju.

V Domžalah, pa tudi v Jaršah in Mengšu, so akademije, zahvaljujoč predvsem volonterškim telesno-vzgojnem delavcem, lepo uspele. V Domžalah je, zahvaljujoč primeremu vodstvu in požrtvovalnim vodnikom in vodnicam, uspelo obdržati kolektiv v nezmanjšanem številu (dejavnih so še vsi oddelki).

Na akademiji, ki je rezultat polletnega dela, se je tudi pokazalo, da je zanimanje za to nekomercialno zvrst športa še vedno precejšnje. To zanimanje pa je društvu nova spodbuda v njegovem, že doslej uspešnem delu.

M. B.

PROSLAVI V POČASTITEV DNEVA JLA

Ob dnevu JLA sta letošnje leto priredila proslavi na Viru in v Zagorju veliki orkester Zavoda za glasbeno izobraževanje Domžale in 110-članski pevski zbor »Vesna« iz Zagorja, ki sta pod vodstvom dirigenta Riharda Beuermanna izvedla kantato Radovana Gobca »Dobro srečo domovina«.

Obe prireditvi, tako v delavskem domu na Viru, kakor v delavskem domu v Zagorju sta odlično uspeli. Po nastopu v Zagorju sta predsednik mladinskega zbora »Vesna« in njihov dirigent povabila orkester zavoda, da spremlja njihov zbor na gostovanju po Češkem in Madžarskem. Vsekakor je to epo priznanje,

(Nadaljevanje s 14. str.)

ki so še toliko neumni, da dešajo zastonj. Če kdo ni tega mnenja, naj mi dokaže, a ne »načelno«, ampak »kokretno«, da se motim in da to ni res.

Morda se bo kdo le čutil malo prizadetega in bo odgovoril, ker diskusija včasih le rodi kakšen sad, celo konkreten, ne samo načelen.

Zaključujem ta članek v upanju, da se bo morda le našel kdo, ki bo napisal še četrtega o dramatiki v Domžalah.

Janez Ulčar

»Savske elektrarne« obveščajo

Daljnovid Kleče—Podlog, napetosti 220 kV, ki poteka po teritoriju občine Domžale, je od 1. I. 1968 pod napetostjo.

Plezanje na jambore, približevanje in dotikanje vodnikov je smrtno nevarno!

Posek visokih dreves ob daljnovidu je dovoljen le v prisotnosti našega delavca.

Poškodbe na daljnovidu, kot so pretrgane vrvi, porušitev jamborov, ogenj na izolatorjih je treba takoj javiti na najbližjo postajo milice ali pa Savskim elektrarnam, Obrat Kleče, telefon Ljubljana št. 316 472.

SAVSKE ELEKTRARNE LJUBLJANA

Vozne olajšave za dijake in študente v tekočem letu

Občinska skupščina je v skrbi za mlade, ki nimajo dovolj sredstev, so pa oddaljeni od šol, sklenila, da bo dala sredstva, da se tem povrnejo stroški prevoza v šolo. Solobvezni otroci ne plačujejo prevoznih stroškov, dijakom in študentom pa skupščina delno povrne stroške in sicer do največ 70 odstotkov celotnih stroškov. Možnost, dobiti regres, je v veljavi od 1961 leta, ko je bil sprejet ustrezen odlok. Vendar se je število prisilcev povečalo zlasti zadnji dve leti.

Namen odloka je bil pomagati učencem, ki so v slabem gmotnem položaju, ki so precej oddaljeni od kraja šolanja in se odlikujejo po učnem uspehu. Vendar prosijo za podporo tudi dijaki in študenti, ki imajo dobro situirane starše (oba zaposlena). Komisija, ki rešuje te vloge, težko točno razmeji, kdo je še upravičen in kdo ne več, in v kakšni višini. Komisija je sklenila in je bil zato tudi ustrezeno dopolnjen odlok, da naj pri reševanju teh prošenj sodelujejo tudi krajevne skupnosti. Vsako prošnjo komisija posreduje pristojni krajevni skupnosti, ki o upravičenosti da svoje mnenje. Vendar nekatere krajevne skupnosti vlog ne obravnavajo ažurno, poleg tega pa tudi premalo objektivno. Zavedati se morajo, da trošenje družbenih sredstev pomeni večjo obremenitev za občane, ki morajo preko prispevkov in davkov ta sredstva zbrati. Komisija zahteva tudi potrdilo o premoženjskem stanju in potrdilo o osebnih dohodkih staršev.

Pri spisku upravičencev se lahko zamislimo nad prizadevanjem nekaterih staršev, ki niso v slabem gmotnem položaju, da bi izkoristili čimveč družbenih sredstev. Pri tem pa moramo upoštevati, da otroci iz oddaljenih krajev plačujejo tudi dva-krat višjo prevozno ceno do kraja šolanja, kot otroci iz Domžal in okoliških krajev.

SPISEK

učencev, dijakov in študentov, ki prejemajo regres za vožnjo od bivališča do kraja šolanja

1. **Burkeljca Janez**, Prilesje 3, p. Blagovica do Ljubljane
2. **Brodar Marija**, Krašče 3, p. Moravče do Ljubljane
3. **Barlič Mihaela**, Krajnobrdo 2, p. Krašnja do Ljubljane
4. **Bajde Franc**, Blagovica 5 do Ljubljane
5. **Brumen Vladimira**, Domžale, Prošernova 34 do Ljubljane
6. **Domitrovič Marija**, Gorjuša 11, p. Dob do Ljubljane
7. **Dodič Majda**, Mengeš, Partizanska 26 do Ljubljane
8. **Grilj Jožica**, Moravče 59 do Ljubljane
9. **Grčar Angela**, Dob 88 do Ljubljane
10. **Grčar Marija**, Dob 88 do Ljubljane
11. **Grčar Ana**, Dob 88 do Ljubljane
12. **Gostič Marinka**, Prevoje 10 do Ljubljane
13. **Jerič Leo**, Mengeš, Partizanska 14 do Ljubljane
14. **Jančigars Jelka**, Domžale, Kidričeva 28 do Ljubljane
15. **Kerč Helena**, Domžale, Tomšičeva 1 do Ljubljane
16. **Kerč Francka**, Domžale, Tomšičeva 1 do Ljubljane
17. **Logar Marta**, Domžale, Šlandlerova 7 do Ljubljane
18. **Mihelčič Matija**, Mengeš, Kamniška 36 do Ljubljane
19. **Marolt Franc**, Zg. Dobrava 5, p. Moravče do Ljubljane
20. **Mazora Dragica**, Dob 23 do Ljubljane
21. **Mazora Jožica**, Dob 23 do Ljubljane
22. **Mav Ana**, Rafolče 16 do Ljubljane
23. **Pire Branka**, Domžale, Titov trg 7 do Ljubljane
24. **Podbelšek Slavka**, Količev 56 do Ljubljane
25. **Stopar Vida**, Loka 26, Mengeš do Ljubljane
26. **Štajner Janez**, Domžale, Ljubljanska 19 do Ljubljane
27. **Svetlin Katarina**, Sentpavel 9, Domžale do Ljubljane
28. **Smolnikar Marta**, Domžale, Kettejeva 8 do Ljubljane
29. **Strukelj Maks**, Kompolje 4 — Krašnja do Ljubljane
30. **Strukelj Ciril**, Kompolje 4 — Krašnja do Ljubljane
31. **Strukelj Marija**, Sp. Loke 6, Krašnja do Ljubljane
32. **Šimenc Milena**, Pristava 2 — Mengeš do Ljubljane
33. **Vidmar Anica**, Domžale, Ljubljanska 54 do Ljubljane
34. **Vehovec Franci**, Drtija 3 do Ljubljane
35. **Vidic Franc**, Hrastnik 4 — Moravče do Ljubljane
36. **Zore Marija**, Sp. Prapreče 3, Lukovica do Ljubljane
37. **Zupan Tadeja**, Moravče 41 do Ljubljane
38. **Pestotnik Franc**, Jelša 2 — Blagovica do Ljubljane
39. **Kovač Bernarda**, Vir, Litija 1 do Ljubljane
40. **Brenčič Anica**, Dob do Ljubljane
41. **Ravnikar Franc**, Domžale, Kamniška-blok do Ljubljane
42. **Debeljak Vito**, Krašnja 24 do Ljubljane
43. **Grošelj Vera**, Češenik 7 do Ljubljane
44. **Trampuž Mirjan**, Mengeš, Trdinov trg 6 do Ljubljane
45. **Jemec Bernard**, Katarija 4 Moravče do Domžal

Nova stanovanja v stolpičih

Obveščamo vse občane, ki se zanimajo za nakup stanovanja, da

ima STANOVANJSKO PODJETJE DOMŽALE

napravljajo stanovanja vseh velikosti v novih stanovanjskih stolpičih, ki jih gradi GP »OBNOVA« v centru Domžal, tj. med Ljubljansko in Kidričevico ulico. Prav tam ima na razpolago tudi avtomobilске garaže.

Interesenti lahko dobne vse potrebne informacije pri Stanovanjskem podjetju Domžale, Kolodvorska 6/I, nasproti železniške postaje

46. **Miklič Jože**, Negastrn 9 do Domžal
47. **Strukelj Franc**, Kompolje 4 do Domžal
48. **Slibar Marija**, Moravče 58 do Domžal
49. **Majdič Olga**, Moravče 50 do Domžal
50. **Pirc Božena**, Podgorica 1 — Peče do Trbovelj
51. **Maligoj Zvonimira**, Mengeš, Kidričeva 47 do Kamnika
52. **Mihelčič Miha**, Mengeš, Kamniška 36 do Kamnika
53. **Mihelčič Meta**, Mengeš, Kamniška 36 do Kamnika
54. **Jauh Nada**, Mengeš, Zajčeva do Kamnika
55. **Strmljan Jože**, Gora pri Pečah 6 do Zagorja

Mladoletno prestopništvo narašča

Mladinsko prestopništvo tudi v naši občini ni nepoznano, zlasti v zadnjih dveh letih je močno poraslo. Kaj je temu vzrok, je težko povedati v enem stavku. Največkrat je to nepravilna in pomanjkljiva vzgoja staršev in premalo vzgojnih naporov v času, ko je otrok za to že dovrzen, le redko pa težak socialni položaj družine.

Kot pri vseh kaznivih deja-

njih bi morali še zlasti pri kaznivih dejanjih mlađeletnikov ukrepati preventivno; to je z boljšo vzgojo, pravilnim usmerjanjem mlađadine in zaposlitvijo v rednem in prostem času. Cepav se večina občanov zaveda, da dejanja nekaterih mlađincev niso pravilna, da so naši družbi škodljiva in da slabo vplivajo na druge, pa zelo redko sodelujejo pri odpravljanju in prepre-

Obvestilo

Obveščamo vse imetnike potrdil o znanju cestno prometnih predpisov, ki še niso zamenjali potrdil za vozniška dovoljenja kategorije »A«, da je Republiški sekretariat za notranje zadeve podaljšal rok za zamenjavo do 30. aprila 1968. Kdor teh potrdil še ni zamenjal, lahko do navedenega roka to še opravi.

Obenem tudi obveščamo vse voznike motornih vozil, katerim je veljavnost vozniških dovoljenj že zapadla, da je zadnji rok za podaljšanje 20. julij 1968. Do tega roka bo oddelek za notranje zadeve podaljševal vsa vozniška dovoljenja.

Iz pisarne
Oddelka za notranje zadeve

cevanju takih dejanj. Mnogokrat so taki prestopniki ne samo ju naki med sebi enakimi, ampak tudi pred širšim okoljem. Če pa naj že kdo ukrepa, naj po mnenju občanov to store organi milice. S takim stališčem pa zadeve ne bomo odpravili ali vsaj omejili, kajti organi milice smejo storilce le odkrivati, ukrepati pa morajo sodišča, skrbstveni organi, starši, družbeno-politične organizacije in občani.

Pri kaznivih dejanjih je največ tativ, pri čemer se kaže nepravilen odnos nekaterih občanov do tujega, zlasti družbenega premoženja, ki se preko mladih pokaže v konkretnih dejanjih.

Svet za zdravstvo in socialno varstvo je pri obravnavanju te problematike ugotovil:

— vsi organi, ki sodelujejo v postopku zoper mladoletne prestopnike, morajo tesneje sodelovati; v prizadevanje za poboljšanje mladoletnih storilcev je treba vključiti šole in mladinske organizacije;

— služba pri občinski skupščini mora biti strokovno in organizacijsko usposobljena za delo na tem področju;

— pri odpravi vzrokov za nastanek kaznivih dejanj mladoletnih prestopnikov je treba po-

kazati na neaktivnost političnih organizacij, neprosvetljenost in nevzgojnosc nekaterih staršev, neurejenost varstva otrok in posmanjkanje ustreznih oblik za bave mladine;

— pri zaposlovanju mladih naj bi sprejemali na delo tudi problematične mladoletnike, ravnanje z njimi pa naj bo korektno, vendar brez popuščanja.

Občinska skupščina je na zadnjih sejih precej časa posvetila temu vprašanju in zadolžila prisotne organe, da bolj energično in v učinkovito posežejo v fa dogajanja. Predvsem proti mladoletnikom, ki z več kaznivim dejanji kršijo družbene norme in ne kažejo znakov poboljšanja, je treba strogo ukrepati in jih izločiti iz okolja ter namestiti v ustrezne zavode. Obsoditi je treba tiste starše, ki tako ponanjanje svojih otrok dopuščajo, ga prikrivajo ali celo odobravajo. Pomagati je treba staršem, ki takih otrok ne obvladajo več. Zlasti učinkovito je treba poseči med združbe mladoletnikov.

Ne smemo dopustiti — in tega tudi ne bomo — da bi objestni in nevzgojeni mladoletniki strahovali mirne občane in da bi ogrožali njihovo imetje, pridobljeno z delom in trudom.

Nekaj misli o predvidenih spremembah temeljnega zakona o delovnih razmerjih

Naj navedemo nekaj bistvenih sprememb in dopolnil TZDR, ki se pospešeno pripravlja pri zveznem sekretariatu za delo.

V zadnjih mesecih lanskega leta so se na razne prigovore, resna opozorila ter druge argumente tudi v skupščinskih krogih resno zavzeli za to, da se pregleda in odstrani pomanjkljivosti TZDR, ter da se določila zakona ustrezno dopolnijo in spremeni. Več stvari je, ki zahtevajo večjo elastičnost in prilagodljivost, da se zakonodaja

ustrezno izpopolni. Na primer: — novo določilo pozna poleg težjih in lažjih disciplinskih prekrškov tudi »najbolj grobe kršitve delovne dolžnosti, ob kateri je po sklepu najvišjega samoupravnega organa delavec avtomatsko izključen iz delovne organizacije«;

— v razpravi je tudi zahteva, ki izvira iz gospodarske in sodne prakse o poenostavljanju ukrepanja ob samovoljni zapuščitvi dela in sicer: delavcu, ki samovoljno zapusti delo v delovni organizaciji za

ma Francu Sinku in drugim uslužbencem in jim želimo srečno novo leto 1968.

Anica Pavlič

DVE RADILSKI ODDAJI GOJENCEV ZAVODA ZA GLASBENO IZOBRAŽEVANJE DOMŽALE

Med mnogimi proslavami za 50-letnico oktobra revolucije in 30-letnico KPS je Zavod za glasbeno izobraževanje Domžale pripravil dve radijski oddaji in sicer: 20. oktobra oddajo pod naslovom »Ruska« in 8. decembra oddajo pod naslovom »Pridno na delo«.

Obe oddaji sta lepo uspeli. sraj so instrumentalni solisti svoje točke dovršeno odigrali.

PRAZNOVANJE NOVOLETNE JELKE V DOMU POČITKA V MENGŠU

Tudi za letošnje praznovanje noveletne jelke so nas obiskali mladinci in pionirji Glasbene in Osnovne šole Mengš, nam pridelili pester program in nas obdarili. Obiskal pa nas je tudi Dedek Mraz z darili in, kakor vsako leto, ansambel prof. Pavla Kosca. Vsi skupaj in vsak zase so nas rezveselili in razvedrili.

Ob zaključku starega leta želimo vsem, ki so nas med letom obiskovali in zabavali, srečno novo leto 1968 z željo, da bi to lepo navado obdržali tudi v boede. Vsi oskrbovali pa se zahvaljujemo tudi ravnatelju do-

Klub velikim težavam je tudi letos Dedek Mraz prišel v nasobino in obdaril predšolske otroke. Da smo tudi letos mogli pripraviti otrokom to veselje, se moramo v prvi vrsti zahvaliti Zvezi prijateljev mladine in pa prizadevnim odbornikom in odbernicam domžalskega društva prij. mladine, ki so neuirudno zbirali sredstva in se niso pustili prepričati, da je prihod Dedka Mraza izključno domač praznik. Vsi naši mladi občani so jim za njihov trud in požrtvovalnost hvaležni

Gornja slika nam kaže, kako so se Dedka Mraza razveselili otroci v otroškem vrtcu na Savski cesti v Domžalah, spodnja pa, kako so ga pričakali v vrtcu v Mengšu. Obiskal pa je seveda tudi ostale otroke v domžalskem vrtcu na Kamniški cesti in pa v novem vrtcu na Viru. Za otroke, ki niso v vrtcih, pa je napravil sprejem v Kino dvorani v Domžalah in to dvakrat, ker je bilo za enkrat otrok, ki so ga želeli videti, preveč

Sneg je letos že zgodaj prvič pobelil Domžale, ko pa je zapadel drugič se ga je naletelo toliko kot že dolgo ne. Z njim vred pa so prišle tudi izjemno nizke temeprature. Na nekaj pa so Domžalčani popolnoma pozabili in sicer na čiščenje pločnikov in posipanje. Čeprav je bilo to z občinskim odlokom že pred leti urejeno. Prav bi bilo, da si to dolžnost prikličemo v spomin. Menda pa tudi v drugih krajih ni dosti boljše!

— zaradi izboljšanja kadrovsko strukture naj bi se uvedla nova zahteva po splošnem aktu o sistematizaciji delovnih mest in strokovne usposobljenosti za vsako delovno mesto v skladu z zahtevami sodobne organizacije dela in tehnično-tehnološkega razvoja delovne organizacije. S tem se želi dosegiti izboljšanje kvalifikacijske strukture v delovnih organizacijah. To je posebno važno zato, ker se ob tem lahko predpiše obvezna stopnja strokovne usposobljenosti kot poseben pogoj za sklenitev delovnega razmerja. Ob tem pa bodo morale delovne organizacije po že znanih metodah temeljito preanalizirati sedanjo strukturo in zahteve delovnih mest;

— kot odprto in še nerešeno je vprašanje povratka oseb na določeno delovno mesto po reelekciji, funkcionarjem po izteku funkcije in mladini po povratku iz JLA. Obstaja misljenje, naj se delovno razmerje v tem primeru zagotovi le, če ima organizacija prosto delovno mesto;

— predvideno je tudi določilo o uvedbi stažiranja, to je zaposlitvi začetnikov, ki imajo določen poklic in določeno stopnjo izobrazbe za vrsto delovnih mest. Način opravljanja pravniškega staža, čas trajanja, način udeležbe v delitvi in način preverjanja strokovne usposobljenosti bo potreben določati v splošnem aktu delovne organizacije.

V zadnjem Uradnem listu za-

sledimo, da je pojem stažiranja uokvirjen v temeljnem zakonu o obveznem sprejemanju pripravnika pri delovnih organizacijah.

Osnovne določbe zavezujejo delovne organizacije v naslednjem:

— delovne organizacije bodo dolžne sprejemati na delo pripravnike;

— pripravnška doba sme trati največ eno leto, če ni z zakonom drugače določeno;

— v splošnem aktu se določa število pripravnikov za posamezna delovna mesta, potek pripravnške dobe ter način preizkušanja usposobljenosti;

— podrobnejše določbe v zvezi s tem lahko predpiše tudi republiška skupščina;

— po končanem stažu se delavec lahko zaposli redno na delovnem mestu, za katerega s svojo usposobljenostjo ustreza;

— če tako delovno mesto delavec odkloni, delovna organizacija pa nima na razpolago drugega ustreznega delovnega mesta, delovno razmerje preneha;

— delovne organizacije morajo tozadevne splošne akte sprejeti najkasneje do 7. aprila 1968, če republika ne bo predpisala drugače.

Nanizane so nekatere misli in zahteve, ki bodo nedvomno zanimali slehernega občana, ki je v delovnem razmerju, sindikalne podružnice pa naj v zvezi s tem razvijejo ustrezno aktivnost.

Ivan Mrak

Davek na dohodek nad 20.000 N din obvezna prijava v mesecu januarju

Kakor prejšnje leto, morajo tudi letos vsi tisti občani, katerih skupni dohodek je večji od 20.000 N din, predložiti oddelku za finance SOB Domžale davčno prijavo z navedbo vseh dohodkov v letu 1967. Zavezanci za prijavo so vsi občani, ki so v letu 1967 v delovnem razmerju, s honorarji ali iz kakršnega koli drugega vira ustvarili več kot 20.000 N din čistega dohodka, razen z avtorskimi honorarji, za katere veljajo posebni predpisi

Obrazci za davčno prijavo se dobe v knjigarni Mladinske knjige v Domžalah in v vseh drugih knjigarnah.

Višino čistega dohodka morajo prijaviti tudi tisti občani, ki so zaposleni izven naše občine, kraj stalnega bivališča pa je v domžalski občini.

Opustitev prijave se smatra kot finančni prekršek. Kakšen pa je davek na osebni dohodek preko 20.000 N din? Čisti dohodek do 20.000 N din ni obdavčen. Presežek nad tem dohodkom je obdavčen s 3 %, če ta ne presega 10.000 N din ali če celotni

čistii dohodek ne presega 30.000 N din.

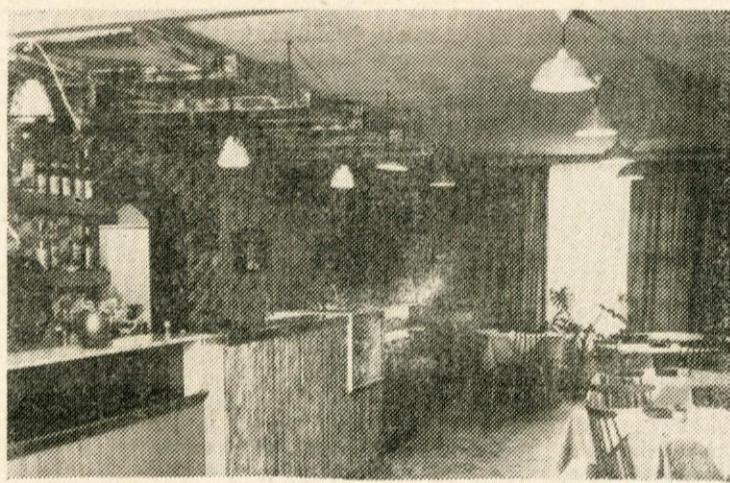
Ce pa znaša presežek nad obdavčenim čistim osebnim dohodkom od 10.000 N din do 15.000 N din, znaša davek 300 N din in 6 % od vsega presežka nad 10.000 N din, če pa znaša presežek nad obdavčenim čistim osebnim dohodkom 15.000 N din do 20.000 N din, pa znaša davek 600 N din in 9 % na presežek preko 15.000 N din itd.

Lestvica obdavčitve čistega osebnega dohodka je progresivna, kar pomeni, čim večji je presežek OD nad neobdavčeni znesek 20.000 N din, tem višja je tudi obdavčitev.

Zavezanci za davčne prijave morajo v tej prijavi navesti ves čisti osebni dohodek v letu 1967, uprava za dohodek pa bo na podlagi te prijave izdala odločbo o višini prispevka davčnega zavezanca iz naslova čistega osebnega dohodka.

Zadnji rok za prijavo čistega osebnega dohodka je 31. januar 1968.

Nov gostinski objekt v Domžalah

Spet smo v Domžalah dobili nov gostinski objekt, ki tako po svoji arhitektonski, pa tudi estetski podobi zasišči naše zanimanje. Lokal — gostišče in kegljišče v športnem parku — ki ga je Krajevna skupnost Domžale pogodbeno oddala v upravljanje Ivanki Repovž, si je s svojo funkcionalno ureditvijo, zlasti pa s solidno postrežbo pridobil že precej stalnih gostov. Prav gotovo je, da najbolj navdušuje njegova notranja ureditev; lepi folklorni elementi (kovano železo, cepci in drugo poljedelsko orodje) se lepo vključujejo v renovirani ambient, kar vse pripomore k dobremu počutju gostov.

V prihodnosti nameravajo objekt še razširiti; urediti otroško igrišče, camping, ki v pretekli sezoni ni bil polno zaseden in avtomatizirati kegljišče. Z avtomatizacijo kegljišča — in obeti kažejo v to smer — bi se lahko v objektu, kjer so bile pred kratkim prizidane tudi garderobe in sanitarije, razvila še bogatejša tekmovalna pa tudi rekreativna športna aktivnost.

S kvalitetnimi gostinskimi storitvami in z ureditvijo vseh športnih terenov v okolici kegljišča, zlasti pa seveda z avtomatizacijo kegljišča samega utegnejo Domžale postati tudi kegljaški center, kjer bi se lahko dalo organizirati tudi kvalitetne kegljaške prireditve.

Z izpolnitvijo vseh teh pogojev — o katerih smo govorili, bo lokal postal — kljub obilici gostinskih objektov v Domžalah in v okolici, priljubljen kotiček, kamor se bodo Domžalčani radi zatekali.

M. Brojan

Republiško srečanje mladih glasbenikov

Društvo glasbenih pedagogov Slovenije je 22. novembra ter 6. in 13. decembra priredilo v dvorani Zavoda za glasbeno in baletno izobraževanje v Ljubljani revijo solistov in ansamblov glasbenih šol Slovenije. Dne 13. decembra je nastopil tudi godalni orkester Zavoda za glasbeno izobraževanje Domžale, ki je pod vodstvom Jakoba Černeta izvajal otroško suite »Pomlad« za klavir in godalni orkester mladega skladatelja Tomža Habeta. Solisti na klavirju so bili: Janez Gabrič, Breda Jeraj in Ksenija Roglič.

Orkester se je uvrstil med najboljše orkestralne skupine glasbenih šol Slovenije in je ob tej prilnosti za kvalitetno izvajanje prejel diplomo, ki jo je podelil predsednik Društva glasbenih pedagogov Slovenije.

Kot solist je uspešno nastopil tudi klarinetist Miran Zupančič. Tudi on je bil od številnih poslušalcev nagrajen z dolgorajnim aplavzom.

Sestanek privatnih gostilničarjev

Dne 20. novembra je bil sestanek vseh zasebnih gostilničarjev naše občine. Od 67 pozvanih se jih je odzvalo 52. Referent za gostinstvo je za uvod podal poročilo o stanju gostišč in sicer: 1. novembra letos je bilo v občini Domžale 54 zasebnih gostiln. 8 bifejv, 2 penzionja 4 gostinska podjetja s še dvema obratom in 218 zasebnikov, ki nudijo turistom privatne sobe. Skupaj je bilo vseh enot 299. V letu 1966 je na novo prijavilo svoje obrate devet gostilničarjev, v času od 1. 1. 1967 do sedaj pa dvanašt. V lanskem letu stali odjavljeni dve gostilni, a letos tri in to, ne da bi te gostilne prenehale z delom, temveč zaradi prenosa dovoljenja na otroke ali sorodnike. To je dokaz, da je odnos občine do gostilničarjev pravilen, ker bi se drugače ukinilo marsikatero gostišče.

Zasebni gostilničarji so plačali v letu 1967 24,7 milijona S din prometnega davka od alkoholnih pijač in 9,6 milijona S din dohodnine. Poprečno je plačal vsak gostilničar 536 tisoč S din dajatev. Vsi gostilničarji so sklenili z odsekom za dohodke pavšalne pogodbe o plačevanju teh obvez.

Privatni gostilničarji so dosegli prometna z alkoholnimi pijačami za 290,7 milijona S din, štiri gostinska podjetja pa za 224,9 milijona S din. Zasebniki so plačali 24,7 milijona S din prometnega davka od alkoholnih pijač, podjetja pa so plačala 24,9 milijona S din prometnega davka. Zasebniki so plačali 9,6 milijona dohodnine, a podjetja 13,8 milijona (kot prispevki od osebnega dohodka). Iz tega se lahko vidi, kdor je v boljšem položaju. Gostinska podjetja so dolžna voditi knjigovodstvo, medtem ko so tega privatni gostilničarji oproščeni. Privatniki lahko nabavljajo blago z gotovino, a podjetja samo preko žiro računa. To so samo nekateri podatki za ilustracijo.

Turistične sobe so se oddajale v tem letu samo preko recepcionske službe. Te so delovale v gostišču »Pošta« Domžale, bifeju »Turista« Domžale, pri Lovcu in pri Špornu v Radomljah. Tudi zasebniki sami so prevzemali goste na prenočišča, kljub temu, da bi morali te sprejemati samo preko recepcije. Turistov in potnikov je bilo letos registriranih že preko 7000. Od nočnin je bilo plačano in odvedeno v občinski proračun letos 661.600 S din turistične takse, kajti ta znaša 100 S din od nočnine. Promet je porasel napram lanskemu letu za 200 %. Če bi se recepcionska služba vodila v redu kot je to predpisano, bi znesek plačnih nočnin še močno narasel. V prihodnjem letu bo treba to službo urediti tako, da bo v Domžalah,

kakor tudi v Mengšu vedno na razpolago nekdo, ki bo sprejel gosta, in ga dovedel tja, kjer so zasebne sobe na razpolago. Ta pisarna mora biti v centru mesta, da je gostom vsak čas na razpolago.

V letu 1967 je mnogo gostilničarjev obnovilo svoje lokale. Devet gostilničarjev je vložilo v leto 1966 in 1967 nad 22 milijonov S din lastnih sredstev za te namene. To je vsekakor vredno pohvale. Nekateri gostilničarji so si že de sezone tudi uredili svoje vrtove in parkirišča. Te naprave so že s pridom koristili gostje v toplih poletnih večerih. Ker se je mentaliteta gostov močno spremenila in so gostje zahtevnejši, saj naročajo poleg pijače tudi jedila, so temu prisluhnili marsikateri gostilničarji in so prispolili k modernizaciji kuhinj kot npr. Januš Domžale, »Keberec« Domžale, Majdič Moravče, Rus Prevoje, Benkovič Blagovica, Janežič Pšata in drugi. So pa tudi gostilničarji, ki posvečajo malo ali nič pažnje kuhinjam. Ker nimajo redno gostov na hranu, se jim tudi ne izplača pripravljati redno topla jedila. Vsekakor morajo biti tudi ti pripravljeni vsak čas, da postrežejo gostom s toplimi jedili, vendar se tega nekateri celo branijo in ponujajo samo mrzla jedila. To spada v dejavnost bifejev in ne gostilničarjev.

V zadnjih letih se je gostinstvo v naši občini zelo izboljšalo. Gostilničarji si že sami prizadecajo, da bi pridobili čimveč gostov s tem da skrbijo za dobro pijačo, ki jo največkrat sami nabavljajo direktno od vinogradnikov. Treba bo tudi začeti pripravljati razne specialitete, ki privlačijo goste, saj je sedaj vsega dovolj na tržišču. Tudi konkurenco v cenah gostinskih uslug bi bilo lahko več. Z zakonom o družbeni kontroli cen v času reforme leta 1965 določajo cene gostilničarji sami. Cene pa največkrat dosegajo zgornje meje. Največkrat so boljše male in goste ribice, kot pa redke in velike. Novi zakon o gostinstvu je sprostil prijave za prireditve. Cemu se tega ne poslužujemo pri nas v večjem številu. Nekateri gostilničarji izven naše občine so silno iznajdljivi in večkrat na leto priejajo razne zabave, ki jim privabljajo goste. Ali ne bi to kazalo tudi našim gostilničarjem, kajti delovni ljudje si včasih take zabave zaželete. Privlačne bi bile npr. zabave s sporedom oziroma programom, kjer bi prikazali stare običaje ali kaj tipičnega za posamezni kraj. Gostilničarji si morajo obdržati tudi tradicijo in renome. Dober glas gre v deveto vas, pravi pregovor. Dostojanstvo, ki gre temu poklicu, je treba ohraniti.

Na sestanku so gostilničarji sprejeli tudi sklep, da bodo obiskovali tečaj za živilsko higieno,

ki ga bo organizirala Delavska univerza v Domžalah.

Mnogo je bilo razburjenja med gostilničarji zaradi odpiranja trgovin z alkoholnimi pijačami od litra dalje. Ugotovili so, da v teh trgovinah gostje tudi pijejo, kar je v nasprotju z zakonskimi predpisi. Tržni inšpektorji bodo kontrolirali te trgovine in proti prekrškom ostro ukrepali. Gostilničarji so tudi grajali poslovane v trgovinah, kjer se lahko točijo pijače. Zahtevali so, da se zahteva za te poslovne isti režim, kot za privatne gostilničarje, to je, da uredijo sanitarije, da točijo pijače v ločenih prostorih itd.

Zastopnik gospodarske zbornice je obrazložil gostincem predloge za spremembo obstoječih predpisov, ki jih je predložila zbornica in to, da bi gostilničarji plačevali prometni davek od nabavnih cen alkoholnih pijač in ne od prodajnih, s čimer bi dosegli to, da bi gostinci poskrbeli za boljše pijače. Tudi naj bi gostinci lahko zaposlili več kot tri tujé moći. To pride v poštev posebno pri onih gostilničarjih, ki pripravljajo tudi hrano in imajo abonente.

Komandir milice je ponovno opozoril gostilničarje na nesreče na cestah, ki jih v mnogih primerih povzročajo vinjeni

ljudje. Gostilničarji naj obveščajo milico predhodno, kadar ćutijo, da se pripravlja pretep po gostinah, kajti mnogokrat so gostilničarji brez moći. Gostilničarji so dolžni, da se držijo odloka o javnem redu in mern ter o obratovanjem času za gostince, ki predpisuje čas odpiranja in zapiranja. 22. ura je dovolj primerna, da se gostišče zapre, kar je v korist gostom, da gredo zjutraj lažje na delo in gostincu, ki je tudi potreben počitka. S tem ne bo moten mir ponocni, ko je čas počitka. Tudi prijavnina in odjavna služba za goste, ki prenočujejo, je važna zadeva, kajti možno je, da nepridipravi lahko povzroče lastnikom sob več škode kot korišči.

V razpravi o možnostih razvoja turizma je bilo tudi govorita o rekonstrukciji ceste Želodnik-Moravče, ker bi se z modernizacijo te ceste odprlo novo področje za turizem. Moravska dolina ima mnogo naravnih lepot, posebno lepe pa so izletne točke okrog Moravč (Limbarska gora, Mohor, Miklavž, itd.). Ker so danii vsi pogoji za razvoj turizma, bi se ta lahko hitro razvil, samo če bi bile Moravče povezane z dobro cesto. Ta velika naloga pa je še pred nami.

G. L.

Delo sveta in tajništva krajevne skupnosti Mengeš

Na sejah sveta krajevne skupnosti Mengeš v zadnjih mesecih preteklega leta smo opazili dve značilnosti, ki dokazujeta, da se je v delu sveta povajila nova kvaliteta. Za razliko od prejšnjih sej, ki so bile natrpane z aktualnimi problemi in odločanjem o predlaganih sklepih, je bila zadnja seja po delovni strani usmerjena programsko. Poleg tega so člani sveta pravočasno prejeli gradivo in poslušali obširno poročilo o delu tajništva med sejama. Zato je bilo poročilo tajništva o delu, o izvajjanju proračuna, o sodelovanju z odborniki, z nekaterimi pripombami sprejeti. Večji del seje pa je bil posvečen programu dela, metod delovanja tajništva, oblikam dela sveta in sodelovanja z občinsko skupščino. Imenovane so bile komisije za določena dela. To pa zato, ker dosedanje komisije niso zaživeli zaradi preveč splošnega okvira, v katerem naj bi opravljale svoje naloge. Po krajsi razpravi so bile sprejeti smernice za izdelavo srednjeročnega programa razvoja krajevne skupnosti in posameznih naselij. Sprejeti sklepi so bili naslednji:

1. za potrebe krajevne skupnosti je treba pripraviti spisek fiksnih stroškov, za katere se morajo brezpogojno zagotoviti sredstva (javna razsvetljava, socialne podpore itd.);

2. povečati je treba vpliv krajevne skupnosti na uporabo cestnega sklada;

3. skupno z odborom sklada za otroško varstvo je treba pospešiti gradnjo vrtca v Mengšu;

4. naročiti zazidalni načrt za Trzin;

5. primerjati postopek za pridobitev gradbene dokumentacije v Kamniku, Mengšu in Domžalah;

6. predlagati skupščini občine Domžale ustanovitev stalne konference krajevnih skupnosti, ki bi obravnavala vse težave krajevnih skupnosti in jim pomagala v razvoju;

7. imenovanje komisij:

— za kanalizacijo in vodovod,
— za urbanistične in zazidalne načrte,

— za olepšavo in snago,
— za javno razsvetljavo,
— za rekreacijski center,
— za socialno varstvo,
— za prometno varnost,

8. pospešiti priprave za imenovanje sveta kraja;

9. napraviti izračun porabe toka na uro, na dan in mesečno.

Sprejeti so bili še nekateri manj pomembni sklepi, o izvajjanju teh sklepov bomo bralce obvestili v naslednji številki Občinskega poročevalca.

IZGRADNJA DVORANE GRE H KONCU

Menda res malokatera stvar tako zanima občane naše občine, kot jih zanima — kaj je z dvorano komunalnega centra, o kateri je bilo doslej izrečenih že precej besed.

Uredništvo Občinskega poročevalca je zato sklenilo, da povabi na razgovor predsednika gradbenega odbora za dograditev dvorane Komunalnega centra — tovariša ALBINA PAVLIŠA; rad se je povabilu odzval in je na naša vprašanja takole odgovarjal:

Vprašanje: »Občane, tov. Pavlin, verjetno najbolj zanima, kako poteka zaključni del izgradnje dvorane. Kdaj bo dvorana lahko začela služiti svojemu namenu?«

Odgovor: »Dvoranski objekt, ki je bil v preteklosti le delno usposobljen za športne in kulturne namene, je tik pred dograditvijo. Resda se je izgradnja — kljub že postavljenim rokom (1. I. 1968), spet nekoliko zavlekla zaradi neizpolnjevanja dobavnih rokov, vendar je upati, da je sedaj na tisti poti, ki bo v kratkem času privedla do dograditve. Gradbeni odbor upa, da bodo težave premošcene kmalu.«

Vprašanje: »Kdo bi vse lahko uporabil in kako naj bi po vašem bil ta objekt uporabljen?«

Odgovor: »Dotknili smo se najpomembnejšega vprašanja. Objekt je namenjen za športne, kulturne, gospodarske, politične in ne nazadnje za komercialno-družbene prireditve. Želja nas vseh je, da bi bil objekt čim bolj izkoristčen, kajti le na ta način se bodo visoki stroški vzdrževanja na videz nekoliko znižali.

Čim bolj bo dvorana zasedena, manjši bodo stroški na prireditvi.

Vprašanje vzdrževanja hale je še vedno odprto. Obstajata dve možnosti. Po prvi naj bi družba (občina) neposredno dotirala objekt, po drugi pa naj bi pomagala v obliki dotacij posameznim uporabnikom. Zdi se, da druga varianta sprejemljivejša.«

Vprašanje: »Koliko bo predvoma stala dograditev?«

Odgovor: »Po že podpisanih pogodbah z izvajalci del izgradnja ne bo stala več, kot je Sob Domžale zagotovila sredstev. Obstajata dva programa dograditve oz. opremljenosti dvorane: maksimalni in minimalni načrt, ki ju je izdelal Ljubljanski investicijski zavod. Kateri bo sprejet je odvisno od sredstev ...«

Vprašanje: »Kaj je bilo storjenega za funkcionalno uporabljivost?«

Odgovor: »Ne samo, da je že od vsega začetka bila postavljena zahteva po univerzalni uporabljivosti, tudi ves potek sedanjega dograjevanja poteka v tej smeri. Ce bo — in upam iskreno, da bo — ta namen dosežen, potem je bil eden izmed osnovnih ciljev realiziran. Pravico in možnost uporabe dvorane naj imajo vsi, ne glede na pridobitnost oz. komercialnost panoge, ki jo zastopajo.«

Programski svet objekta bo moral vsekakor pri sestavljanju koledarja prireditve težiti za tem, da bo uvrstil v koledar ne samo izrazito komercialne, tem več tudi t.i. ekonomsko pasivne dejavnosti.«

S prvega letošnjega smučarskega tekmovanja v Ihanu

Tudi keglači so aktivni

V prvih dneh januarja so bile v Domžalah in Ljubljani kvalifikacije ljubljanske kegljaške tekmovalne skupnosti. Ker tekmovanje pred zaključkom redakcije še ni bilo zaključeno, še ne moremo reči, če se je predstavnik domžalske občine PAPIRNIČAR s Količevega — uvrstil na kvalifikaciji za rezpubliko ligo.

Rezultati so nepopolni:

Slovenija ceste : Papirničar Količovo 6481 : 6472; SAP — Ljubljana : Litostroj 6389 : 6442;

Papirničar Količovo : SAP — Ljubljana 6383 : 6334.

Manjkajo še rezultati:

Slovenija ceste : Litostroj; Slovenija ceste : SAP - Ljubljana;

Papirničar Količovo : Litostroj.

ŠPORTNI DROBIŽ

Z obilico snega, ki je okrog novega leta zapadel, so v naši občini zaživelia tudi smučišča. SK Ihan je v nedeljo 7. t.m. organiziral občinsko prvenstvo v tekih in skokih za mladince:

Rezultati:

TEKI: mlajši pionirji:

1. Rak
2. Mežnar
3. Gregorič

starejši pionirji:

1. Anžin
2. Grad
3. Hozjan

mlajše pionirke:

1. Kokalj

starejše pionirke:

1. Mežnar
2. Koporec

mladinci:

1. Kovič
2. Gregorič
3. Sorn

madinke:

1. Rode
2. Sedelšek

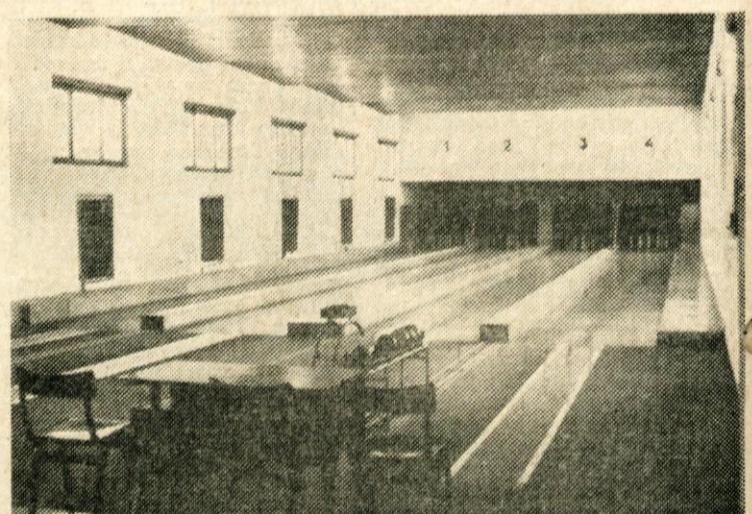
SKOKI — pionirji:

1. Urbanija 157 (14,5; 15; 15)
2. Anžin 140 (12; 14; 14)
3. Rape 98 (10; 11; 10,5)

mladinci:

1. Šorn 205 (18; 18; 17,5)
2. Topolovec 164 (17; 16; 16)
3. Sodnik 128 (13; 15; 13,5)

V prihodnje namerava SK Ihan organizirati še več tekmovalj v tekih in skokih. Med temi tekmovalji bo vsekakor najpomembnejše republiško pionirsко prvenstvo v tekih februarje.

Bife pri novem kegljišču v Domžalah je dobil novega upravnika, s tem pa tudi štiristežno kegljišče, ki je sedaj spet urejeno tako, da je v vsakem oziru uporabno. Keglačev je vsak dan več tako tekmovalcev kakor tudi tistih, ki kegljajo za zabavo

SK Domžale, v preteklih nekaj sezona eno izmed najbolj delavnih smučarskih kolektivov v občini, preživlja krizo. Morda bo ob obilici snega volje do dela le malo več. V nedeljo, 7. januarja je klub organiziral na svoji »S« proggi na Gorjuši interno tekmovanje, ki so se ga deležili skoraj vsi smučarji Domžal in okolice.

Smučarski tečaj

Smučarsko društvo Domžale bo v času zimskih počitnic organiziralo v okolici Domžal smučarski tečaj za novince in za že izkušene smučarje. Prispevek za tridnevni tečaj je 15,00 N din.